

Официален вестник

на Европейския съюз

C 279

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
23 септември 2011 г.

Известие № Съдържание Страница

I Резолюции, препоръки и становища

СТАНОВИЩА

Европейски надзорен орган за защита на данните

2011/C 279/01	Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) относно доклада на Комисията до Съвета и Европейския парламент за оценка на директивата за запазване на данни (Директива 2006/24/ЕО)	1
2011/C 279/02	Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (Евратом) № 1074/1999	11
2011/C 279/03	Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно интегритета и прозрачността на енергийния пазар ...	20

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2011/C 279/04	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело COMP/M.6349 — Motherson/Cross Industries/Pegufarm/Wethje) ⁽¹⁾	28
---------------	---	----

BG

Цена:
3 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 279/05	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело COMP/M.6218 — Ineos/Tessenderlo Group S-PVC Assets) ⁽¹⁾	28
---------------	---	----

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2011/C 279/06	Обменен курс на еврото	29
---------------	------------------------------	----

V Становища

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Европейска комисия

2011/C 279/07	МЕДИЯ 2007 — Развитие, разпространение, популяризиране и обучение — Покана за представяне на предложения — EACEA/21/11 — Подкрепа за развитието на продуцентски проекти — Игрално, документално и анимационно кино — Единични проекти, Пакетно финансиране и Пакетно финансиране 2 етап	30
---------------	---	----

2011/C 279/08	МЕДИЯ 2007 — Развитие, разпространение, популяризиране и обучение — Покана за представяне на предложения — EACEA/22/11 — Подкрепа за развитието на онлайн и офлайн интерактивни творби	33
---------------	--	----

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Европейска комисия

2011/C 279/09	Предварително уведомление за концентрация (Дело COMP/M.6348 — Arla Foods/Allgäuland) ⁽¹⁾	36
---------------	---	----

2011/C 279/10	Предварително уведомление за концентрация (Дело COMP/M.6392 — Gores/Mexx) — Дело кандидат за опростена процедура ⁽¹⁾	37
---------------	---	----

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Резолюции, препоръки и становища)

СТАНОВИЩА

ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА
ДАННИТЕ

Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) относно доклада на Комисията до Съвета и Европейския парламент за оценка на директивата за запазване на данни (Директива 2006/24/ЕО)

(2011/С 279/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 7 и 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾,

като взе предвид Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации ⁽²⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 45/2001 относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽³⁾, и по-специално член 41 от него,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

I. ВЪВЕДЕНИЕ**I.1. Публикуване на доклада**

1. На 18 април 2011 г. Комисията представи своя доклад за оценка на директивата за запазване на данни (наричан по-долу „докладът за оценка“) ⁽⁴⁾. Докладът за оценка беше изпратен за сведение до ЕНОЗД същия ден. Поради причините, изложени в част I.2 по-долу, ЕНОЗД издава настоящото становище по собствена инициатива в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37, изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година, ОВ L 337, 18.12.2009 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ COM(2011) 225 окончателен.

2. Преди приемането на Съобщението ЕНОЗД получи възможността да представи неофициални коментари. ЕНОЗД изрази задоволство, че някои от тези коментари са били взети предвид от Комисията при изготвяне на окончателния текст на документа.

3. Комисията е изготвила доклада за оценка в изпълнение на задължението по член 14 от директивата за запазване на данни, за да оцени прилагането на директивата и нейното въздействие върху икономическите оператори и потребителите и да определи дали е необходимо изменение на разпоредбите на директивата ⁽⁵⁾. ЕНОЗД изрази задоволство от обстоятелството, че макар член 14 да не го изисква строго, Комисията е взела предвид в доклада и „последичите от директивата за основните права с оглед на критиките, които бяха изразени срещу запазването на данни като цяло“ ⁽⁶⁾.

I.2. Основания за и цели на настоящото становище на ЕНОЗД

4. Директивата за запазване на данни представлява отговор на ЕС на неотложните предизвикателства в областта на сигурността след големите терористични атаки в Мадрид през 2004 г. и в Лондон през 2005 г. Въпреки законната цел за създаване на схема за запазване на данни, бяха отправени критики по отношение на огромното въздействие на мярката върху неприкосновеността на личния живот на гражданите.
5. Задължението за запазване на данни в съответствие с директивата за запазване на данни позволява на компетентните национални органи да проследяват до източника поведение по телефона и интернет на всички лица в ЕС, когато те използват телефон или интернет за период от време, непревишаващ две години.

⁽⁵⁾ Директивата за запазване на данни (Директива 2006/24/ЕО) беше приета на 15 март 2006 г. и беше публикувана в ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 54. За краен срок за издаване на доклада беше определен 15 септември 2010 г., вж. член 14, параграф 1 от директивата за запазване на данни.

⁽⁶⁾ Вж. стр. 1 от доклада за оценка.

6. Запазването на далекосъобщителни данни несъмнено представлява намеса в правото на неприкосновеност на личния живот на засегнатите лица, както е предвидено в член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (наричана по-долу: „ЕКПЧ“) и член 7 от Хартата на основните права на ЕС.
7. Европейският съд по правата на човека (наричан по-долу „ЕСПЧ“) неведнъж е посочвал, че „самото съхраняване на данни, свързани с личния живот на физическо лице, представлява намеса по смисъла на член 8 [ЕКПЧ]“⁽⁷⁾. По отношение по-специално на телефонните данни ЕСПЧ постановява, че „оповестяването на тази информация на полицията без съгласието на абоната също представлява [...] намеса в право, гарантирано по силата на член 8 [ЕКПЧ]“⁽⁸⁾.
8. От член 8, параграф 2 от ЕКПЧ и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС следва, че дадена намеса може да бъде обоснована, ако е предвидена от закона, служи за постигането на законна цел и е необходима в едно демократично общество за постигането на тази законна цел.
9. ЕНОЗД е потвърдил, че наличието на някои данни за трафика и за местоположението могат да бъдат от решаващо значение за правопримлагащите органи в борбата срещу тероризма и други тежки престъпления. Същевременно обаче ЕНОЗД няколкократно е изразявал съмнения относно обосновката за запазване на данни в такъв мащаб с оглед на правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на данните⁽⁹⁾. Тези съмнения са били споделени от много организации на гражданското общество⁽¹⁰⁾.
10. ЕНОЗД следи отблизо по различни начини създаването, прилагането и оценяването на директивата от 2005 г. насам. През 2005 г. ЕНОЗД издаде критично становище, след като Комисията публикува предложението за директивата⁽¹¹⁾. След приемането на директивата ЕНОЗД стана член на експертната група по запазване на данни, посочена в съображение 14 от директивата за запазване на данни⁽¹²⁾. Освен това ЕНОЗД участва в дейността на работната група по член 29, която е публикувала няколко документа по въпроса, най-скорошният от които е доклад от юли 2010 г. относно начина на практическото прилагане на директивата⁽¹³⁾. Накрая, ЕНОЗД е действал в качеството си

на встъпила страна по дело пред Съда на Европейския съюз, в което е била оспорена валидността на директивата⁽¹⁴⁾.

11. Значението на доклада за оценка и на процеса на оценяване не може да бъде преувеличавано⁽¹⁵⁾. Директивата за запазване на данни представлява забележителен пример за мярка на ЕС, целяща осигуряване на наличие на данни, създадени и обработени в контекста на електронните комуникации за целите на дейностите по правопримлагане. Сега, когато мярката е въведена от няколко години, една оценка на нейното практическо приложение трябва действително да докаже необходимостта и пропорционалността на мярката в контекста на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. В тази връзка ЕНОЗД е нарекъл оценката „моментът на истината“ за директивата за запазване на данни⁽¹⁶⁾.
12. Настоящият процес на оценяване също така оказва влияние върху другите инструменти, които регулират управлението на информацията, включително обработката на големи количества лични данни в областта на свободата, сигурността и правосъдието. В съобщение от 2010 г. Комисията заключи, че механизмите за оценяване на различните инструменти са доста разнообразни⁽¹⁷⁾. ЕНОЗД счита, че настоящата процедура за оценка следва да бъде използвана с цел определяне на стандарта за оценка на другите инструменти на ЕС и за да се гарантира, че в сила са само онези мерки, които са истински обосновани.
13. В този контекст ЕНОЗД желае да сподели в публично становище своите разсъждения относно констатациите, представени в доклада за оценка. Това се прави на ранен етап от процеса, за да се осигури ефективен и конструктивен принос към предстоящите обсъждания, по възможност в контекста на ново законодателно предложение, посочено от Комисията в доклада за оценка⁽¹⁸⁾.

1.3. Структура на становището

14. В настоящото становище ще бъде анализирано и обсъдено съдържанието на доклада за оценка от гледна точка на неприкосновеността на личния живот и защитата на данните. Анализът ще бъде съсредоточен върху въпроса дали настоящата директива за запазване на данни отговаря на изискванията, постановени с тези две основни права. Това включва анализиране на въпроса дали необходимостта от запазване на данни, уредена в директивата, е била доказана в достатъчна степен.
15. Настоящото становище е структурирано по следния начин: в част II ще бъде представено основното съдържание на директивата за запазване на данни и нейната връзка с Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации

⁽⁷⁾ Вж. напр. ECHR (Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи) 4 декември 2008 г., *S. и Marper/Обединеното кралство*, 30562/04 и 30566/04, точка 67.

⁽⁸⁾ Вж. ECHR 2 август 1984 г., *Malone/Обединеното кралство*, A-82, точка 84.

⁽⁹⁾ Вж. становището на ЕНОЗД от 26 септември 2005 г., ОВ С 298, 29.11.2005 г., стр. 1. По време на конференция, организирана от Комисията през декември 2010 г., ЕНОЗД се позова на инструмента като „инструмента, който в най-голяма степен навлиза в личния живот, приеман някога от ЕС от гледна точка на мащаба и броя на хората, които той засяга“, вж. реч от 3 декември 2010 г., която може да бъде намерена на уебсайта на ЕНОЗД (<http://www.edps.europa.eu>) в рубриката „Публикации“ >> „Речи и статии“ >> „2010“.

⁽¹⁰⁾ Вж. в тази връзка писмото от 22 юни 2010 г. от голяма група организации на гражданското общество до комисари Malmström, Reding и Kroes (http://www.vorratsdatenspeicherung.de/images/DRletter_Malmstroem.pdf).

⁽¹¹⁾ Вж. становището на ЕНОЗД, посочено в бележка под линия 9.

⁽¹²⁾ Вж. освен това и Решение на Комисията от 25 март 2008 г., ОВ L 111, 23.4.2008 г., стр. 11.

⁽¹³⁾ Вж. WP 172 от 13 юли 2010 г., Доклад 1/2010 относно второто съвместно действие по принудително изпълнение.

⁽¹⁴⁾ Вж. Решение на Съда на ЕС от 10 февруари 2009 г. по дело *Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз*, C-301/06. Вж. връзка с делото вж. също така и точка 29 по-долу.

⁽¹⁵⁾ В своето становище от 2005 г. ЕНОЗД вече подчерта значението на задължението за оценка на инструмента (вж. бележка под линия 9, точки 72—73).

⁽¹⁶⁾ Вж. речта от 3 декември 2010 г., посочена в бележка под линия 9.

⁽¹⁷⁾ COM(2010) 385 от 20 юли 2010 г., „Преглед на управлението на информацията в областта на свободата, сигурността и правосъдието“, стр. 24. Вж. във връзка с това съобщение становището на ЕНОЗД от 30 септември 2010 г., което може да бъде намерено на уебсайта на EDPS (<http://www.edps.europa.eu>) в рубриката „Консултация“ >> „Становища“ >> „2010“.

⁽¹⁸⁾ Вж. стр. 32 от доклада за оценка.

(наричана по-долу „директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации“) ⁽¹⁹⁾. В част III накратко ще бъдат представени промените, въведени с Договора от Лисабон, тъй като те са от особено практическо значение за настоящия въпрос и имат преки последствия за начина, по който следва да бъдат възприемани, оценявани и евентуално преработвани правилата на ЕС относно запазването на данни. Най-голяма част от становището, част IV, съдържа анализ относно валидността на директивата за запазване на данни в светлината на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните и с оглед на констатациите, представени в доклада за оценка. В част V ще бъдат обсъдени възможните начини за бъдещо развитие. Становището приключва със заключение в част VI.

II. ПРАВИЛАТА НА ЕС ОТНОСНО ЗАПАЗВАНЕТО НА ДАННИ

16. В контекста на настоящото становище запазването на данни е свързано със задължението, наложено на доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи за запазване на данни за трафика и данни за местоположението и свързаните с тях данни, необходими за идентифициране на абонат или ползвател за определен период от време. Това задължение е предвидено в директивата за запазване на данни, като в член 5, параграф 1 от нея се посочват също така и категориите данни, които следва да се запазят. Съгласно член 6 от директивата държавите-членки гарантират, че тези данни се запазват за период не по-кратък от шест месеца и не по-дълъг от две години, считано от датата на съобщението.
17. Данните следва да бъдат запазени до степента, до която тези данни са създадени или обработени от доставчиците в процеса на предоставяне на съответните съобщителни услуги (член 3). Задължението за запазване на данни включва и запазването на данни, свързани с неуспешни опити за повиквания. Съгласно разпоредбите на директивата (член 5, параграф 1) не може да бъде запазвана никаква информация, разкриваща съдържанието на съобщението.
18. Данните се запазват, за да се гарантира, че данните са достъпни за „разследването, разкриването и преследването на тежки престъпления, определени в националното право на всяка държава-членка“ (член 1, параграф 1).
19. Директивата за запазване на данни не съдържа каквито и да било допълнителни правила относно условията, при които компетентните национални органи могат да имат достъп до запазените данни. Този въпрос е оставен на преценката на държавите-членки и попада извън приложното поле на директивата. В член 4 от директивата се подчертава, че тези национални правила следва да съответстват на изискванията за необходимост и пропорционалност, предвидени по-специално от ЕКПЧ.
20. Директивата за запазване на данни е тясно свързана с директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Тази директива, която доуточнява и допълва общата Директива за защита на данните 95/46/ЕО, определя, че държавите-членки следва да гарантират конфиденциалността на съобщенията и свързаните данни за трафик ⁽²⁰⁾. По силата на директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се изисква данните за трафика и за местоположението, създадени при използването на електронни съобщителни услуги, да бъдат изтрети или направени анонимни, когато вече не са необходими за предаване на дадено съобщение, с изключение на данните, необходими за изготвяне на абонатни сметки ⁽²¹⁾. При наличие на съгласие определени данни могат да бъдат обработвани с продължителност, която е необходима за предоставянето на услуги с добавена стойност.
21. Въз основа на член 15, параграф 1 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации се дава възможност на държавите-членки да приемат законодателни мерки за ограничаване на обхвата на посочените по-горе задължения, когато такова ограничаване представлява „необходима, подходяща и пропорционална мярка в рамките на демократично общество, за да гарантира национална сигурност (т.е. държавна сигурност), отбрана, обществена безопасност и превенцията, разследването, разкриването и преследването на криминални нарушения [...]“. Въпросът за запазването на данни е изрично разгледан в член 15, параграф 1 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. Държавите-членки могат „да одобряват законодателни мерки, предвиждащи съхранението на данни за ограничен период“, оправдани на основанията, които вече са посочени.
22. Директивата за запазване на данни беше предназначена за съгласуване на инициативите на държавите-членки съгласно член 15, параграф 1 по отношение на запазването на данни за целите на разследването, разкриването и преследването на тежки престъпления. Следва да се подчертае, че директивата за запазване на данни представлява изключение от общото задължение, предвидено в директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, за заличаване на данните, когато вече не са необходими ⁽²²⁾.
23. С приемането на директивата за запазване на данни в член 15, параграф 1 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации беше вмъкната буква а), в която се посочва, че параграф 1 от член 15 не се прилага за данни, по отношение на които съгласно директивата за запазване на данни изрично се изисква те да бъдат запазвани за целите, посочени в член 1, параграф 1 от тази директива.
24. В доклада за оценка се отбелязва, както ще бъде обсъдено допълнително в част IV.3 по-долу, че няколко държави-членки са се позовали на член 15, параграф 1 и член 15, параграф 1, буква б) с цел използване на данните, запазени по силата на директивата за запазване на данни, и за други цели ⁽²³⁾. ЕНОЗД е посочил, че това е „правна празнота“ в правната рамка, която възпрепятства постигането на целта на директивата за запазване на данни, а именно създаването на равни условия за индустрията ⁽²⁴⁾.

⁽¹⁹⁾ Виж бележка под линия на стр. 2.

⁽²⁰⁾ Вж. член 5 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

⁽²¹⁾ Вж. член 6 и член 9 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации.

⁽²²⁾ Вж. също WP29 в доклада от 13 юли 2010 г., посочен в бележка под линия 13, стр. 1.

⁽²³⁾ Вж. също стр. 4 от доклада за оценка. В тази връзка вж. също съображение 12 от директивата за запазване на данни.

⁽²⁴⁾ Вж. речта от 3 декември 2010 г., посочена в бележка под линия 9, стр. 4.

III. ОБЩИЯТ ПРАВЕН КОНТЕКСТ НА ЕС СЕ ПРОМЕНИ СЛЕД ДОГОВОРА ОТ ЛИСАБОН

25. Общият правен контекст на ЕС, който има отношение към директивата за запазване на данни, се промени значително с влизането в сила на Договора от Лисабон. Основна промяна беше премахването на структурата от стълбове, която установяваше различни законодателни процедури и механизми за преглед в различните области от компетенцията на ЕС.
26. Предходната структура от стълбове редовно предизвикваше дискусии относно подходящото правно основание на инструмент на ЕС, в случай че даден въпрос се окаже от компетенцията на ЕС в различните стълбове. Изборът на правно основание не беше без значение, тъй като означаваше различни законодателни процедури във връзка например с изискванията за гласуване в Съвета (с квалифицирано мнозинство или с единодушие) или участието на Европейския парламент.
27. Тези дискусии бяха от голямо практическо значение за запазването на данни. Тъй като директивата за запазване на данни имаше за цел хармонизиране на задължението за операторите и по този начин премахване на пречките за вътрешния пазар, правното основание можеше да бъде открито в член 95 от предишния Договор за ЕО (предишният първи стълб). При все това, към въпроса би могло да се подходи от гледна точка на правоприлагането, като се посочи доводът, че целта на съхраняването на данни е била борбата със тежките престъпления в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, предвидено в предишния Договор за ЕС (предишният трети стълб) ⁽²⁵⁾.
28. В случая директивата за запазване на данни беше приета на основание член 95 от предишния Договор за ЕО, в който се уреждат единствено задълженията за операторите. Директивата не включваше правила относно достъпа и използването на запазените данни от правоприлагащите органи.
29. След приемането ѝ валидността на директивата беше оспорена пред Съда на Европейския съюз. Възражението беше, че директивата би трябвало да се основава на третия стълб вместо на първия стълб, тъй като целта, поради която данните биха били запазени (разследването, разкриването и преследването на тежки престъпления), е попадала в рамките на компетенцията на ЕС в областта на третия стълб ⁽²⁶⁾. При все това, тъй като поведението на компетентните органи изрично е било оставено извън обхвата на директивата, Съдът на Европейския съюз е заключил, че директивата правилно е намерила основанието си Договора за ЕО ⁽²⁷⁾.
30. От самото начало ЕНОЗД изрази мнение, че ако ЕС приеме инструмент относно защитата на данните, той следва да урежда задължението за операторите, както и достъпа и по-нататъшното използване от правоприлагащите органи. В становището си от 2005 г. относно предложението на Комисията ЕНОЗД подчерта, че достъпът и по-нататъшното използване от компетентните национални органи представлява съществена и неразделна част от въпроса ⁽²⁸⁾.
31. Както ще бъде разгледано допълнително по-долу, отрицателните въздействия, които оказва уреждането от ЕС само на половината от въпроса, са били потвърдени от настоящия доклад за оценка. Комисията заключава, че различията в националното законодателство относно достъпа и по-нататъшното използване от компетентните национални органи са довели до „значителни затруднения“ за операторите ⁽²⁹⁾.
32. С премахването на структурата от стълбове след влизането в сила на Договора от Лисабон двете приложими области от компетенциите на ЕС бяха обединени в ДФЕС, който позволява приемането на законодателство на ЕС по една и съща законодателна процедура. Този нов контекст би позволил приемането на нов, единен инструмент относно запазването на данни, който урежда задълженията за операторите, както и условията за достъп и по-нататъшно използване от правоприлагащите органи. Както ще бъде разяснено в част IV.3 по-долу, правата на неприкосновеност на личния живот и защита на данните изискват, ако се предвижда преработена мярка на ЕС относно запазване на данни, тази мярка да урежда въпроса в неговата цялост.
33. Договорът от Лисабон не само премахна структурата от стълбове, но и придаде на незадължителната в предходния период Харта на основните права на ЕС, която включваше правата на неприкосновеност на личния живот и защита на данните в членове 7 и 8, същата правна сила като на договорите ⁽³⁰⁾. Освен това в член 16 от ДФЕС беше включено субективно право на защита на данните, което създаде отделно правно основание за инструментите на ЕС относно защитата на личните данни.
34. Защитата на основните права отдавна е крайъгълен камък на политиката на ЕС, а Договорът от Лисабон доведе до още по-силна ангажираност по отношение на тези права в контекста на ЕС. Промените, въведени с Договора от Лисабон, подтикнаха Комисията през октомври 2010 г. да обяви популяризирането на „култура на основните права“ на всички етапи от законодателния процес, както и да заяви, че Харта на основните права на ЕС „трябва да служи като насока за политиката на Съюза“ ⁽³¹⁾. ЕНОЗД е убеден, че настоящият процес на оценяване предлага на Комисията добра възможност да предостави доказателства за този ангажимент.
- ⁽²⁵⁾ Първото предложение за правила на ЕС относно запазването на данни (рамково решение) беше основано на предишния Договор за ЕС и беше внесено от Франция, Ирландия, Швеция и Обединеното кралство. Вж. документ на Съвета 8958/04 от 28 април 2004 г. Това предложение беше последвано от предложение на Комисията, основано на Договора за ЕО. Вж. COM(2005) 438 от 21 септември 2005 г.
- ⁽²⁶⁾ Това твърдение е било основано на решението на Съда на Европейския съюз по „делата свързани с PNR (данните от досиетата на пътниците)“, вж. решение на Съда на ЕС от 30 май 2006 г., *Парламент/Съвета и Комисията*, C-317/05 и C-318/04.
- ⁽²⁷⁾ Вж. решение на Съда на ЕС от 10 февруари 2009 г., *Ирландия/Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз*, C-301/06, точки 82—83.
- ⁽²⁸⁾ Вж. становището от 2005, точка 80. По този въпрос вж. също така част IV.3 от настоящото становище.
- ⁽²⁹⁾ Вж. стр. 31 от доклада за оценка.
- ⁽³⁰⁾ Вж. член 6, параграф 1 от ДЕС.
- ⁽³¹⁾ COM(2010) 573 от 19 октомври 2010 г., „Стратегия за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз“, стр. 4.

IV. ДИРЕКТИВАТА ЗА ЗАПАЗВАНЕ НА ДАННИ ОТГОВАРЯ ЛИ НА ИЗИСКВАНИЯТА ЗА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ?

35. В доклада за оценка се разкриват няколко слабости на настоящата директива за запазване на данни. Представената в доклада информация показва, че директивата не е успяла да изпълни основната си цел, а именно да хармонизира националното законодателство относно запазването на данни. Комисията отбелязва, че са налице „значителни“ различия между законодателствата за транспониране на директивата в сферата на ограничението на целите, достъпа до данните, периодите на запазване, защитата на данните, сигурността на данните и статистиката⁽³²⁾. Според Комисията различията отчасти се дължат на варирането, изрично предвидено в директивата. Комисията обаче твърди, че дори и след това „различията в прилагането на запазването на данни на национално ниво създадоха значителни затруднения на операторите“ и че „продължава да няма правна сигурност за индустрията“⁽³³⁾. Няма съмнение, че такава липса на хармонизиране е във вреда на всички участващи страни: граждани, стопански субекти, както и правоприлагащи органи.

36. От гледна точка на неприкосновеността на личния живот и защитата на данни в доклада за оценка също така се обосновава заключението, че директивата за запазване на данни не отговаря на изискванията, наложени от правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Съществуват няколко недостатъка: необходимостта от запазването на данни, предвидена в директивата за запазване на данни, не е била доказана в достатъчна степен, запазването на данни във всички случаи би могло да бъде уредено по начин, който в по-лека форма нарушава неприкосновеността на личния живот, и в директивата за запазване на данни липсва „предвидимост“. Тези три точки ще бъдат разгледани допълнително по-долу.

IV.1. Необходимостта от запазването на данни, предвидена в директивата за запазване на данни, не беше доказана в достатъчна степен

37. Намеса в правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните е разрешена само ако мярката е необходима за постигане на законната цел. Необходимостта от запазването на данни като мярка за правоприлагане непрекъснато е основна тема на дискусии⁽³⁴⁾. В предложението за директива беше заявено, че ограниченията на правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните е „необходимо да отговарят на общоприетите цели за предотвратяване и борба с престъпността и тероризма“⁽³⁵⁾. Въпреки това в становището си от 2005 г. ЕНОЗД посочи, че не е убеден от това твърдение, тъй като то изисква допълнителни доказателства⁽³⁶⁾. При все това, без предоставянето на каквито и да било допълнителни доказателства, в съображение 9 от директивата за запазване на данни е посочено, че „запазването на данни се е доказало като необходимо и ефективно средство за разследване при прилагането на законите в няколко държави-членки“.

38. Поради липсата на достатъчно доказателства ЕНОЗД заяви, че директивата за запазване на данни е била основана единствено на предположението, че запазването на данни, предвидено в директивата за запазване на данни, представлява необходима мярка⁽³⁷⁾. Поради това ЕНОЗД призова Комисията и държавите-членки да използват доклада за оценка като повод за предоставяне на допълнителни доказателства, които потвърждават, че предположението за необходимостта от мярката за запазване на данни и начинът, по който тя е уредена в директивата за запазване на данни, са действително правилни.

39. По този въпрос Комисията заявява в доклада за оценка, че „[п]овечето държави-членки считат, че правилата на ЕС относно запазването на данни продължават да бъдат необходим инструмент за правоприлагането, защитата на жертвите и системите на наказателно правосъдие“. Освен това се посочва, че запазването на данни играе „изключително важна роля“ за наказателното разследване и че е „най-малкото полезно, а в някои случаи абсолютно необходимо“ и се посочва, че без запазването на данни определени престъпления „може би никога не биха били решени“⁽³⁸⁾. Комисията заключава, че поради това ЕС следва „да подкрепя и да урежда запазването на данни като мярка за сигурност“⁽³⁹⁾.

40. Съмнително е обаче дали Комисията действително може да заключи, че повечето държави-членки считат запазването на данни за необходим инструмент. Не е посочено кои държави-членки съставляват мнозинството, което в ЕС от 27 държави-членки следва да се състои най-малко от 14 държави-членки, за да може да се говори за повечето държави-членки. Броят на държавите-членки, конкретно посочени в глава 5, на които се основават заключенията, е най-много девет⁽⁴⁰⁾.

41. Освен това изглежда Комисия се основава главно на изявленията на държавите-членки относно това дали те считат запазването на данни за необходим инструмент за целите на правоприлагането. Тези изявления обаче по-скоро показват, че съответните държави-членки искат да разполагат с правила на ЕС относно запазването на данни, но не могат сами по себе си да установят необходимостта от запазването на данни като мярка за правоприлагане, подкрепена и уредена от ЕС. Изявленията относно необходимостта следва да бъдат подкрепени с достатъчно доказателства.

42. Несъмнено доказването на необходимостта от мярка, която нарушава неприкосновеността на личния живот, не е лесна задача. Особено що се отнася до Комисията, това до голяма степен зависи от информацията, предоставена от държавите-членки.

43. Въпреки това, ако вече е въведена дадена мярка, като например директивата за запазване на данни, и е натрупан практически опит, следва да има достатъчно налична качествена и количествена информация, която позволява да се оцени дали мярката реално действа и дали биха могли да бъдат постигнати съпоставими резултати без този инструмент или посредством алтернативни средства, които в по-лека форма нарушават неприкосновеността на личния живот. Тази информация следва да представлява реални

⁽³²⁾ Вж. стр. 31 от доклада за оценка.

⁽³³⁾ Вж. стр. 31 от доклада за оценка.

⁽³⁴⁾ Вж. становището на ЕНОЗД от 2005 г. Вж. също писмото от 22 юни 2010 г. от голяма група организации на гражданското общество, посочено в бележка под линия 10.

⁽³⁵⁾ COM(2005) 438 от 21 септември 2005 г., стр. 3.

⁽³⁶⁾ Вж. становището от 2005 г., точки 17—22.

⁽³⁷⁾ Вж. речта от 3 декември 2010 г., посочена в бележка под линия 9.

⁽³⁸⁾ Всички цитати са от стр. 23 или 31 от доклада за оценка.

⁽³⁹⁾ Вж. стр. 31 от доклада за оценка.

⁽⁴⁰⁾ Чешката република, Словения, Обединеното кралство, Германия, Полша, Финландия, Нидерландия и Унгария.

доказателства и да показва връзката между използването и резултата ⁽⁴¹⁾. Тъй като се отнася до директива на ЕС, информацията освен това следва да представя практиката поне на мнозинството от държавите-членки на ЕС.

44. След внимателен анализ ЕНОЗД счита, че въпреки че Комисията определено е положила много усилия за събирането на информация от правителствата на държавите-членки, количествената и качествената информация, предоставена от държавите-членки, не е достатъчна, за да потвърди необходимостта от запазването на данни, съгласно предвиденото в директивата за запазване на данни. Предоставени са интересни примери за нейното използване, обаче просто съществуват твърде много пропуски в информацията, представена в доклада, за да могат да се направят общи заключения относно необходимостта от инструмента. Освен това все още следва да бъде направено по-нататъшно проучване на алтернативни средства. Тези две точки сега ще бъдат разгледани допълнително.

Количествената и качествената информация, предоставена в доклада за оценка

45. По отношение на количествената, статистическа информация, представена основно в глава 5 и приложението към доклада за оценка, липсва важна информация. Например в статистическите данни не се посочват целите, за които са изискани данните. Освен това цифрите не разкриват дали всички данни, до които е бил поискан достъп, са данни, които са били съхранявани в резултат на правно задължение за запазване на данни или за бизнес цели. Също така не е предоставена никаква информация относно резултатите от използването на данните. При изготвянето на заключения освен това е проблематично, че информацията от различните държави-членки невинаги е напълно съпоставима и че в много случаи в таблиците са представени само девет държави-членки.
46. Примерите за качествена информация, представени в доклада, служат като по-добра илюстрация на важната роля, която запазените данни са изиграли в някои конкретни ситуации, и на потенциалните ползи от една система за запазване на данни. При все това, не във всички случаи е ясно дали използването на запазените данни е било единственото средство за решаване на съответното престъпление.
47. Някои примери илюстрират необходимостта от мярката за запазване на данни при борбата с престъпленията в кибернетичното пространство. В това отношение заслужава да се отбележи, че основният международен инструмент в тази област, Конвенцията на Съвета на Европа за престъпленията в кибернетичното пространство, не предвижда запазването на данни като мярка за борба с престъпленията в кибернетичното пространство, а посочва само съхраняването на данни като инструмент за разследване ⁽⁴²⁾.
48. Комисията изглежда отдава голямо значение на примерите, предоставени от държавите-членки, в които запазените данни са били използвани за изключване на заподозрени

лица от местопрестъплението и за потвърждаване на алиби ⁽⁴³⁾. Въпреки че те са интересни примери за това как данните се използват от правоприлагащите органи, те не могат да бъдат представени като доказващи необходимостта от запазването на данни. Този аргумент следва да се използва предпазливо, тъй като може да бъде погрешно разбран като означаващ, че запазването на данни е необходимо за доказване на невинността на гражданите, което би било трудно да се съгласува с презумпцията за невинност.

49. В доклада за оценка само накратко се разглежда ползата от запазването на данни по отношение на технологичните новости, и по-специално по отношение на използването на предплатени SIM карти ⁽⁴⁴⁾. ЕНОЗД подчертава, че повече количествена и качествена информация за използването на нови технологии, които не са обхванати от директивата (това може да се отнася и за VoIP и социалните мрежи) би била поучителна при оценяване на ефективността на директивата.
50. Докладът за оценката е ограничен, тъй като той се съсредоточава най-вече върху количествената и качествената информация, предоставена от държавите-членки, които са приложили директивата за запазване на данни. Обаче би било интересно да се види дали са настъпили някакви значителни различия между тези държави-членки и държавите-членки, които не са приложили директивата. Особено по отношение на тези държави-членки, в които законодателство по прилагане е било отменено (Германия, Румъния и Чешката република), би било интересно да се види дали има някакви доказателства за увеличаването или намаляването на успешните наказателни разследвания преди или след тази отмяна.
51. Комисията признава, че статистическите данни и примерите, предоставени от държавите-членки в доклада за оценка, са „ограничени в някои аспекти“, но въпреки това заключава, че доказателствата свидетелстват за „изключително важната роля на запазените данни за наказателното разследване“ ⁽⁴⁵⁾.
52. ЕНОЗД счита, че Комисията би следвало да е по-критична към държавите-членки. Както беше обяснено, политическите изявления на някои държави-членки относно необходимостта от такава мярка сами по себе си не могат да обосноват действията на ЕС. Комисията би следвало да настоява държавите-членки да предоставят достатъчно доказателства, които доказват необходимостта от мярката. Според ЕНОЗД Комисията най-малкото би следвало да предостави подкрепата си за запазването на данни като мярка за сигурност (вж. стр. 31 от доклада за оценка) само при условието, че държавите-членки предоставят допълнителни доказателства по време на оценката на въздействието.

Алтернативни средства

53. Необходимостта от запазването на данни, предвидена в директивата за запазване на данни също така зависи от това дали съществуват алтернативни средства, които са по-лека форма на нарушаване на неприкосновеността на личния живот и които биха могли да доведат до съпоставими резултати. Това бе потвърдено от Съда на Европейския съюз в решението му по дело *Schecke* през ноември 2010 г., с което беше отменено законодателството

⁽⁴¹⁾ Вж. по отношение на принципа на необходимостта и пропорционалността също така становището на ЕНОЗД от 25 март 2011 г. относно предложението на ЕС относно PNR, което може да бъде намерено на уебсайта на ЕНОЗД (<http://www.edps.europa.eu>) в рубрика „Консултации“ >> „Становища“ >> „2011 г.“

⁽⁴²⁾ Вж. също стр. 5 от доклада за оценка.

⁽⁴³⁾ Вж. стр. 24 от доклада за оценка.

⁽⁴⁴⁾ Вж. стр. 25 от доклада за оценка.

⁽⁴⁵⁾ Вж. стр. 31 от доклада за оценка.

на ЕС относно публикуването на имена на получатели на помощи от селскостопански фондове⁽⁴⁶⁾. Една от причините за отмяната беше, че Съветът и Комисията не са разгледали алтернативни мерки, които да бъдат съобразени с целта за публикуване и едновременно с това да засягат в по-малка степен правото на засегнатите лица на неприкосновеност на личния живот и защита на данните⁽⁴⁷⁾.

54. Основната алтернатива, посочена в рамките на обсъжданията, свързани с директивата за запазване на данни, е методът на съхраняването на данни („quick freeze“ и „quick freeze plus“)⁽⁴⁸⁾. Той се състои от временно гарантиране на „замразяване“ на определени далекосъобщителни данни за трафика и данни за местоположението, свързани само с конкретни лица, заподозрени в извършване на престъпна дейност, които впоследствие могат да бъдат предоставени на правоприлагащи органи със съдебно решение.
55. Съхраняването на данни е посочено в доклада за оценка в контекста на гореспоменатата Конвенция за престъпленията в кибернетичното пространство, но то се счита за неподходящ метод, тъй като то „не гарантира възможност за установяване на доказателствени следи преди издаването на разпореждане за съхраняване на данни, не дава възможност за извършване на разследване, когато обектът му е неизвестен, и не дава възможност за събиране на доказателства например за движението на жертви или свидетели на престъпление“⁽⁴⁹⁾.
56. ЕНОЗД признава, че е налична по-малко информация, когато се използва система за съхраняване на данните вместо широка система за запазване на данни. При все това, именно поради неговият по-целенасочен характер, съхраняването на данните представлява инструмент, който в по-лека форма нарушава неприкосновеността на личния живот от гледна точка на мащаба и броя на хората, които той засяга. Оценката не следва да се съсредоточи само върху наличните данни, а също така и върху различните резултати, постигнати с двете системи. ЕНОЗД счита, че едно по-задълбочено проучване на тази мярка е обосновано и абсолютно необходимо. Това проучване би могло да се извърши по време на оценката на въздействието в предстоящите месеци.
57. Във връзка с това, за съжаление в изводите на доклада, Комисията се ангажира да провери дали — и ако това е така, как — подход на ЕС по отношение на съхраняването на данни би могъл да допълни (т.е. не да замести) запазването на данни⁽⁵⁰⁾. Възможността за комбиниране на какъвто и да било вид схема за запазване на данни с процедурните защитни механизми, свързани с различните начини за съхраняване на данни, действително заслужава допълнително проучване. При все това, ЕНОЗД препоръчва на Комисията по време на оценката на въздействието да обмисли също така въпроса дали система за съхраняване на данните или други алтернативни средства биха могли

напълно или частично да заместят съществуващата понастоящем схема за запазване на данни.

IV.2. Запазването на данни, уредено в директивата за запазване на данни, във всеки случай надхвърля необходимото

58. По мнение на ЕНОЗД, включената в доклада за оценка информация не съдържа достатъчно доказателства, с които да се докаже необходимостта от мярката за запазване на данни, предвидена в директивата за запазване на данни. При все това, докладът за оценка позволява да се направи заключение, че директивата за запазване на данни е уредила запазването на данни по начин, който надхвърля необходимото, или най-малко не е гарантирала, че запазването на данни не е било приложено по този начин. В тази връзка могат да бъдат подчертани четири елемента.
59. Първо, неясната цел на мярката и широкото понятие за „компетентни национални органи“ са довели до използването на запазени данни за твърде широк диапазон от цели и от твърде много органи. Освен това е налице несъгласуваност между защитните механизми и условията за достъп до данните. Например достъпът не подлежи на предварително одобрение от съдебен или друг независим орган във всички държави-членки.
60. Второ, изглежда максималният период на запазване от две години надхвърля необходимото. Съдържащата се в доклада за оценка статистическа информация от редица държави-членки показва, че по-голямата част от исканията за достъп се отнасят за данни, датирани отпреди не повече от шест месеца, а именно 86 %⁽⁵¹⁾. Освен това шестнадесет държави-членки са избрали в своето законодателство период на запазване от 1 година или по-малко от 1 година⁽⁵²⁾. Това категорично показва, че максималният период от две години далеч надхвърля това, което се счита за необходимо от повечето държави-членки.
61. Освен това липсата на фиксиран един-единствен период на задържане за всички държави-членки е създала многообразие от различаващи се национални законодателства, което може да стане причина за усложнения, тъй като невинаги е очевидно кое национално законодателство — относно запазването на данни, както и относно защитата на данни — е приложимо, когато операторите съхраняват данни в държава-членка, различна от тази, в която се събират данните.
62. Трето, равнището на сигурност не е достатъчно хармонизирано. Едно от основните заключения на работната група по член 29 в доклада ѝ от юли 2010 г. беше, че е налице голямо разнообразие от мерки за сигурност, въведени в различните държави-членки. Изглежда Комисията ще счете предвидените в настоящата директива мерки за сигурност за достатъчни, тъй като „няма конкретни примери за тежки нарушения на неприкосновеността на личния живот“⁽⁵³⁾. При все това се оказва, че Комисията е поискала от правителствата на държавите-членки само да докладват по този въпрос. За да се оцени уместността на настоящите правила и мерки за сигурност, е необходимо по-широко допитване и по-конкретно разследване на случаите на злоупотреба. Дори когато в контекста на доклада не са посочени никакви

⁽⁴⁶⁾ Решение на Съда на ЕС от 9 ноември 2010 г. по дело *Volker und Markus Schecke*, C-92/09 и C-93/09.

⁽⁴⁷⁾ Решение на Съда на ЕС по делото *Schecke*, точка 81.

⁽⁴⁸⁾ Видът съхраняване на данни „Quick freeze“ се отнася за „замразяване“ на данни за трафика и данни за местоположението, свързани с конкретно лице, заподозряно в извършване на престъпна дейност, считано от датата на съдебното разрешение. Видът съхраняване на данни „Quick freeze plus“ също включва „замразяването“ на данни, които вече се притежават от операторите с цел изготвяне на абонатни сметки и с цел предаване на съобщения.

⁽⁴⁹⁾ Вж. стр. 5 от доклада за оценка.

⁽⁵⁰⁾ Вж. стр. 32 от доклада за оценка.

⁽⁵¹⁾ Вж. стр. 22 от доклада за оценка. 12 % се отнасят за данни, датирани отпреди шест до дванадесет месеца, а 2 % са свързани с данни, датирани отпреди повече от една година.

⁽⁵²⁾ Вж. стр. 14 от доклада за оценка.

⁽⁵³⁾ Вж. стр. 30 от доклада за оценка.

конкретни случаи на нарушения на сигурността, нарушенията на сигурността на данните и скандалите в областта на данните за трафика и електронните съобщения в някои държави-членки служат също така за нагледни предупреждения. Този въпрос не може да бъде подценен, тъй като сигурността на запазените данни е от ключово значение за системата за запазване на данни като такава, защото тя гарантира спазването на всички други защитни механизми⁽⁵⁴⁾.

63. Четвърто, от доклада не става ясно дали за всички категории запазени данни е било доказано, че те са необходими. Направени са само някои общи разграничения между телефонни и интернет данни. Някои държави-членки са избрали да въведат по-кратък период на запазване за интернет данните⁽⁵⁵⁾. От това обаче не могат да се направят никакви общи изводи.

IV.3. В директивата за запазване на данни липсва предвидимост

64. Друг недостатък на директивата за запазване на данни се отнася до липсата на предвидимост в нея. Изискването за предвидимост произтича от общото изискване на член 8, параграф 2 от ЕКПЧ и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС, които гласят, че намесата следва да бъде предвидена от закона. По мнение на ЕСПЧ това означава, че мярката следва да има правно основание в законодателството и че тя следва да бъде съвместима с върховенството на закона. Това предполага, че законодателството е достъпно и предвидимо в достатъчна степен⁽⁵⁶⁾. Съдът на Европейският съюз в решението си по дело *Österreichischer Rundfunk* е подчертал също така, че законодателството следва да бъде формулирано достатъчно точно, така че гражданите да могат да съобразят поведението си по съответен начин⁽⁵⁷⁾. В законодателството трябва да се посочва достатъчно ясно обхватът на правомощията, предоставени на компетентните органи, както и начинът за упражняването им⁽⁵⁸⁾.
65. Освен това в контролния списък, изложен в съобщението на Комисията относно Хартата на основните права на ЕС, един от въпросите, на които трябва да се отговори, е дали ограничението на основните права е определено по „точен и предвидим начин“⁽⁵⁹⁾. В съобщението си относно прегледа на управлението на информацията в областта на свободата, сигурността и правосъдието Комисията също така е посочила, че гражданите „имат право да знаят какви лични данни се обработват и се обменят за тях, от кого и с каква цел“⁽⁶⁰⁾.
66. В случай на директива на ЕС отговорността за спазване на основните права, включително на изискването за предвидимост, се носи основно от държавите-членки,

които прилагат директивата в националните си законодателства. Добре известно е изискването, че това прилагане следва да се осъществява при спазване на основните права⁽⁶¹⁾.

67. Освен това в доклада за оценка Комисията подчертава, че директивата „сама по себе си не гарантира, че запазените данни се съхраняват, извличат и използват при пълно спазване на правото на неприкосновеност на личния живот и на защитата на личните данни“. Тя припомня, че „държавите-членки носят отговорност да гарантират, че тези права се спазват“⁽⁶²⁾.
68. При все това, ЕНОЗД счита, че дадена директива на ЕС сама по себе си следва също да изпълнява до определена степен изискването за предвидимост. Или, ако трябва да бъде перифразирано решението на Съда на Европейския съюз по дело *Lindqvist*, в предвидения от дадена директива режим не следва да „липсва предвидимост“⁽⁶³⁾. Такъв по-специално е случаят при мярка на ЕС, която изисква от държавите-членки да организират широкомащабна намеса в правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните на гражданите. ЕНОЗД е на мнение, че ЕС е отговорен да гарантира поне ясно определена цел и ясно посочване на лицата, които могат да получат достъп до данните, както и при какви условия може да бъде осъществено това.
69. Тази позиция е потвърдена от новия правен контекст, създаден от Договора от Лисабон, който, както е разяснено, е увеличил компетенцията на ЕС в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и е определил по-силна ангажираност на ЕС за отстояване на основните права.
70. ЕНОЗД желае да припомни, че изискването за определена цел, както и последващата забрана за обработване на данни по начин, който е несъвместим с тази цел („принцип на ограничение на целите“), са от съществено значение за защитата на личните данни, както е потвърдено от член 8 на Хартата на основните права на ЕС⁽⁶⁴⁾.
71. Докладът за оценка показва, че изборът за оставяне на точното определение за това какво представлява „сериозно престъпление“ и впоследствие за това кои органи следва да бъдат считани за „компетентни органи“ на преценката на държавите-членки е довел до наличието на широк диапазон от цели, за които са били използвани данните⁽⁶⁵⁾.
72. Комисията посочва, че „[п]овечето от държавите-членки, които транспонираха директивата, позволяват достъпа до и използването на запазени данни за цели, които надхвърлят определените в директивата цели, включително предотвратяване и борба с престъпността като цяло и риска за живота и здравето“⁽⁶⁶⁾. Държавите-членки се възползват от „правната празнота“, предвидена в член 15, параграф 1 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации⁽⁶⁷⁾. Комисията счита, че тази ситуация може да не гарантира в достатъчна

⁽⁵⁴⁾ Вж. в тази връзка също така становището на ЕНОЗД от 2005 г., точки 29—37. Вж. също речта на помощник-надзорника от 4 май 2011 г., която може да бъде намерена на уебсайта на ЕНОЗД (<http://www.edps.europa.eu>) в рубриката „Публикации“ >> „Речи и статии“ >> „2011“.

⁽⁵⁵⁾ Вж. стр. 14 от доклада за оценка.

⁽⁵⁶⁾ Вж. решение на ЕСПЧ по дело *S. и Marper*, посочено в бележка под линия 7, точка 151.

⁽⁵⁷⁾ Решение на Съда на ЕС от 20 май 2003 г. по дело *Österreichischer Rundfunk*, C-465/00, точка 77 и решение на ЕСПЧ по дело *S. и Marper*, посочено в бележка под линия 7, точка 95.

⁽⁵⁸⁾ Вж. решение на ЕСПЧ по дело *Malone*, посочено в бележка под линия 8, точки 66—68.

⁽⁵⁹⁾ COM(2010) 573, посочен в бележка под линия 31, стр. 5.

⁽⁶⁰⁾ COM(2010) 385, посочен в бележка под линия 17, стр. 3.

⁽⁶¹⁾ Вж. например решение на Съда на ЕС от 6 ноември 2003 г. по дело *Lindqvist*, точка 87.

⁽⁶²⁾ Вж. стр. 31 от доклада за оценка.

⁽⁶³⁾ Решение на Съда на ЕС по дело *Lindqvist*, точка 84.

⁽⁶⁴⁾ Вж. също член 6 от Директива 95/46/ЕО.

⁽⁶⁵⁾ Вж. стр. 8 от доклада за оценка.

⁽⁶⁶⁾ Вж. стр. 8 от доклада за оценка.

⁽⁶⁷⁾ Както е обсъдено в точка 24 по-горе.

степен „предвидимостта, което е условие на всяка законодателна мярка, ограничаваша правото на неприкосновеност на личния живот“⁽⁶⁸⁾.

73. При тези обстоятелства не може да бъде заявено, че директивата за запазване на данни сама по себе си, във връзка по-специално с директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, предвижда яснотата, необходима за спазване на принципа за предвидимост на равнище ЕС.

V. ПЪТЯТ НАПРЕД: СЛЕДВА ДА БЪДАТ ОБМИСЛЕНИ ВСИЧКИ ВАРИАНТИ

74. Направеният в предходната част анализ обосновава заключението, че директивата за запазване на данни не отговаря на изискванията, наложени от правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Поради това е ясно, че директивата за запазване на данни не може да продължи да съществува в настоящата си форма. В тази връзка Комисията с право предлага преразглеждане на настоящата правна рамка на запазването на данни⁽⁶⁹⁾.

75. При все това, преди да се предложи преразгледаната версия на директивата:

- а) Комисията следва, по време на оценката на въздействието, да вложи средства и усилия в събирането на допълнителни практически доказателства от държавите-членки, за да докаже необходимостта от запазването на данни като мярка съгласно законодателството на ЕС;
- б) ако мнозинството от държави-членки счита, че запазването на данни е необходима мярка, всички тези държави-членски следва да предоставят на Комисията количествени и качествени данни, които доказват това;
- в) държавите-членки, които се противопоставят на такава мярка за запазването на данни, следва да предоставят на Комисията информация, която дава възможност за по-обстойна оценка на въпроса.

76. В рамките на оценката на въздействието следва допълнително да бъде проверено дали алтернативни средства, които в по-лека форма нарушават неприкосновеността на личния живот, биха могли да доведат или все още могат да доведат до постигане на съпоставими резултати. Комисията следва да предприеме инициатива в тази връзка, с подкрепата на външни експерти при необходимост.

77. ЕНОЗД изрази задоволство от факта, че Комисията обяви провеждането на консултация с всички засегнати заинтересовани страни в рамките на оценката на въздействието⁽⁷⁰⁾. В тази връзка ЕНОЗД насърчава Комисията да намери начини, чрез които гражданите да участват пряко в този процес.

78. Следва да се подчертае, че оценката на необходимостта и проверката на алтернативни средства, които в по-лека форма нарушават неприкосновеността на личния живот, могат да бъдат проведени по справедлив начин само ако всички варианти за бъдещето на директивата бъдат оставени отворени. В това отношение изглежда Комисията ще изключи възможността за отмяна на директивата, било то само на нея или заедно с предложение за алтернативна, по-целенасочена мярка на ЕС. Поради това ЕНОЗД призовава Комисията сериозно да разгледа тези варианти и в рамките на оценката на въздействието.

79. Въпросът за бъдеща директива за запазването на данни може да бъде разгледан само ако съществува съгласие относно необходимостта от правила на ЕС от гледна точка на вътрешния пазар и полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и ако, в рамките на оценката на въздействието, необходимостта от запазването на данни, подкрепена и уредена от ЕС, може да бъде доказана в достатъчна степен, което включва внимателно обсъждане на алтернативни мерки.

80. ЕНОЗД не отрича голямата полза от запазените данни за целите на правоприлагането и ключовата роля, която те могат да играят в специфични случаи. Както и Федералният конституционен съд на Германия (Bundesverfassungsgericht), ЕНОЗФ не изключва възможността добре формулирано задължение за запазване на далекосъобщителни данни да бъде обосновано при определени много строги условия⁽⁷¹⁾.

81. Поради това всеки бъдещ инструмент на ЕС относно запазването на данни следва да отговаря на изброените по-долу основни изисквания:

- той следва да бъде цялостен и наистина да хармонизира правилата относно задължението за запазване на данни, както и правилата относно достъпа и по-нататъшното използване на данните от компетентните органи,
- той следва да бъде изчерпателен, което означава, че той следва да има ясна и точна цел, както и че правната празнота, която съществува в член 15, параграф 1 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, следва да бъде запълнена,
- той следва да бъде пропорционален и да не надхвърля необходимото (вж. в тази връзка коментарите, направени в част IV.2 по-горе).

82. Разбира се, ЕНОЗД ще разглежда внимателно и критично всяко бъдещо предложение относно запазването на данни в контекста на тези основни условия.

VI. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

83. ЕНОЗД изрази задоволство, че макар да не е изрично изисквано по силата на член 14, Комисията е взела предвид в доклада за оценка също така последиците от директивата за основните права.

84. Докладът за оценка показва, че директивата не е успяла да изпълни основната си цел, а именно да хармонизира националното законодателство относно запазването на данни. Тази липса на хармонизация е във вреда на всички участващи страни: граждани, стопански субекти, както и правоприлагащи органи.

85. Въз основа на доклада за оценка може да бъде направено заключение, че директивата за запазване на данни не отговаря на изискванията, наложени от правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните, поради следните причини:

- необходимостта от запазването на данни, предвидена в директивата за запазване на данни, не е била доказана в достатъчна степен,
- запазването на данни е можело да бъде уредено по начин, който в по-лека форма нарушава неприкосновеността на личния живот,

⁽⁶⁸⁾ Вж. страници 9 и 15 от доклада за оценка.

⁽⁶⁹⁾ Вж. стр. 32—33 от доклада за оценка.

⁽⁷⁰⁾ Вж. стр. 32—33 от доклада за оценка.

⁽⁷¹⁾ Вж. Bundesverfassungsgericht, 1 BvR 256/08.

— в директивата за запазване на данни липсва предвидимост.

86. ЕНОЗД призовава Комисията да разгледа сериозно всички варианти в рамките на оценката на въздействието, включително възможността за отмяна на директивата, било то само на нея или заедно с предложение за алтернативна, по-целенасочена мярка на ЕС.

87. Въпросът за бъдеща директива за запазването на данни може да бъде разгледан само ако съществува съгласие относно необходимостта от правила на ЕС от гледна точка на вътрешния пазар и полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, и ако, в рамките на оценката на въздействието, необходимостта от запазването на данни, подкрепена и уредена от ЕС, може да бъде доказана в достатъчна степен, което включва внимателно обсъждане на алтернативни мерки. Този инструмент следва да изпълнява следните основни изисквания:

— да бъде цялостен и действително да хармонизира правилата относно задължението за запазване на

данни, както и правилата относно достъпа и понататъшното използване на данните от компетентните органи,

— да бъде изчерпателен, което означава, че следва да има ясна и точна цел, както и че правната празнота, която съществува в член 15, параграф 1 от директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации, следва да бъде запълнена,

— да бъде пропорционален и да не надхвърля необходимото.

Съставено в Брюксел на 31 май 2011 година.

Peter HUSTINX

Европейски надзорен орган по защита на данните

Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (Евратом) № 1074/1999

(2011/С 279/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 7 и 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾, и по-специално член 28, параграф 2 от него,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

1. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 17 март 2011 г. Комисията прие предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (Евратом) № 1074/1999 (наричано по-нататък „предложението“).

1.1. Консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД)

2. На 8 април 2011 г. Съветът изпраща предложението на ЕНОЗД. ЕНОЗД го приема като молба за консултиране на институции и органи на Общността, както е предвидено в член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 45/2001“). ЕНОЗД приветства изричното позоваване на тази консултация в преамбюла на предложението.

3. Предложението има за цел изменение на членове 1—14 и премахване на член 15 от Регламент (ЕО) № 1073/1999.

Очаква се Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) да бъде отменен.

4. По-рано ⁽³⁾, преди приемането на предложението, Комисията предостави на ЕНОЗД възможността да направи неофициални коментари. ЕНОЗД приветства отворения процес, което е спомогнало на ранен етап да бъдат нанесени подобрения в текста от гледна точка на защитата на данните. В действителност някои от тези коментари са взети под внимание в предложението.

5. Този нов текст е резултат от продължителен процес на преразглеждане. През 2006 г. Комисията направи предложение за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999. Основният акцент на законодателното предложение беше „постигането на по-добра оперативна ефикасност и по-добро управление на Службата“.

6. Това предходно предложение беше обсъдено както в Съвета, така и в Европейския парламент, в рамките на процедурата за съвместно вземане на решение. ЕНОЗД издаде своето становище през април 2007 г., както и множество наблюдения, насочени към постигане на по-добра съгласуваност на текста на предложението с правилата за защита на данните, предвидени в Регламент (ЕО) № 45/2001 ⁽⁴⁾. На 20 ноември 2008 г. ⁽⁵⁾ парламентът прие на първо четене резолюция, включително приблизително сто изменения на предложението.

7. По искане на чешкото председателство на Съвета (януари—юни 2009 г.), през юли 2010 г. Комисията представи на Европейския парламент и на Съвета актуализиран документ за размисъл относно реформата на Службата. През октомври 2010 г. Европейският парламент приветства документа за размисъл и прикани Комисията отново да започне законодателната процедура. На 6 декември 2010 г. Съветът прие заключения по предложения от Комисията дискуссионен документ. Надзорният съвет на OLAF допълни обсъждането със становищата си по дискуссионния документ и по зачитането на основните

⁽³⁾ През януари 2011 г.

⁽⁴⁾ Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), ОВ С 91, 26.4.2007 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Законодателна резолюция на Европейския парламент от 20 ноември 2008 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), P6_TA-PROV(2008) 553.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

права и процедурните гаранции в разследванията на OLAF. След това Комисията представи новото предложение.

1.2. Важността на предложението и консултацията от ЕНОЗД

8. Предложението съдържа разпоредби със значително въздействие върху правата на физическите лица. OLAF ще продължи да събира и да дообработва поверителни данни, свързани с подозрения за извършени престъпления, престъпления, наказателни присъди, както и информация, която би послужила за лишаване на физически лица от дадено право, облага или договор, доколкото тази информация представлява особен риск за правата и свободите на субектите на данни. Основното право на защита на личните данни е от значение не единствено само по себе си, но и чрез взаимовръзките си с други основни права, като правото на недискриминация и правото на справедлив съдебен процес, включително правото на защита при разследвания на OLAF. Зачитането на правото на справедлив съдебен процес оказва въздействие върху юридическата сила на доказателствата и OLAF следва да го счита за приоритет с оглед подсилване на своята отчетност. В този смисъл е от съществено значение да се осигурят подходящи гаранции за зачитането на основните права при провежданите разследвания, включително правото на защита на данните и на неприкосновеността на личния живот на засегнатите лица.

1.3. Основни елементи на предложението

9. Предложението има за цел увеличаване на ефикасността, ефективността и отчетността на OLAF, като същевременно с това бъде защитена нейната разследваща независимост. Тази цел би могла да бъде постигната предимно чрез: i) увеличаване на сътрудничеството и информационния обмен с други институции, служби, органи и агенции на ЕС, както и с държави-членки; ii) прецизиране на подхода *de minimis* ⁽⁶⁾ по отношение на разследванията; iii) засилване на процедурните гаранции за лицата, които са обект на разследвания на OLAF; iv) предвиждане на възможността OLAF да сключва административни споразумения с цел улесняване на информационния обмен с Европол, Евроюст, компетентни органи от трети държави, както и с международни организации; и v) изясняване на наблюдателната роля на Надзорния съвет.
10. ЕНОЗД подкрепя целите на предложените изменения и в това отношение подкрепя предложението. ЕНОЗД оценява в особено голяма степен въвеждането на новия член 7а, посветен на процедурните гаранции в полза на физически лица. По отношение на правата на физическите лица на защита на личните им данни и на неприкосновеността на личния им живот ЕНОЗД счита, че като цяло предложението съдържа подобрения *vis-à-vis* текущата ситуация. По-специално ЕНОЗД приветства изричното признаване на

важността на правата на субектите на данни съгласно член 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001 ⁽⁷⁾.

11. При все това, въпреки цялостното положително впечатление, ЕНОЗД счита, че от гледна точка на защитата на личните данни предложението би могло да бъде допълнително усъвършенствано, без да бъдат застрашени целите, които преследва. По-специално ЕНОЗД се опасява, че поради липсата на последователност относно някои аспекти е възможно предложението да бъде тълкувано като *lex specialis*, регламентиращ обработката на лични данни, събирани за целите на разследванията на OLAF, който би могъл да се ползва с предимство пред прилагането на общата рамка за защита на данните, определена в Регламент (ЕО) № 45/2001. По този начин възниква риск очертаните в предложението стандарти за защита на данните да бъдат тълкувани *ex contrario* като по-нискостоящи от определените в регламента, а за това не съществуват очевидни основания нито в самото предложение, нито в обяснителния меморандум.
12. С цел избягване на този сценарий следващите раздели съдържат анализ на предложението, които, от една страна, описват неговите слабости, а от друга, предлагат конкретни начини за преодоляването им. Обхватът на този анализ се ограничава до разпоредбите, оказващи пряко въздействие върху защитата на личните данни, по-специално член 1, параграфи 8, 9, 10, 11 и 12, съгласно които членове 7а, 7, буква б), 8, 9, 10 и 10, буква а) се добавят или изменят.

2. АНАЛИЗ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Общ контекст

13. OLAF е създадена през 1999 г. ⁽⁸⁾ с цел защитаване на финансовите интереси на ЕС и на финансовите средства на европейските данъкоплатци срещу измами, корупция и всяка друга незаконна дейност. Службата спада към Комисията, но е независима от нея. OLAF провежда разследвания, които могат да бъдат външни ⁽⁹⁾ (по-специално разследвания, които могат да бъдат осъществени в държавите-членки или в трети държави) и вътрешни ⁽¹⁰⁾ (разследвания в рамките на институциите, органите, службите и агенциите на ЕС) с цел борба с измамите и незаконните дейности, които могат да накърнят финансовите интереси на Европейския съюз.
14. В допълнение към това OLAF може също така: i) да предава на национални компетентни органи информация, разкрита в хода на нейните външни разследвания; ii) да предава на

⁽⁷⁾ Вж. предложението, нов член 7а и член 8, параграф 4.

⁽⁸⁾ Решение 1999/352/ЕО на Комисията от 28 април 1999 г. за създаване на Европейска служба за борба с измамите (OLAF), ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 20. Вж. също Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ Вж. чл. 3, Регламент (ЕО) № 1073/1999.

⁽¹⁰⁾ Вж. чл. 1 и 4, Регламент (ЕО) № 1073/1999.

⁽⁶⁾ Това означава, че OLAF следва да определи и да се фокусира върху своите приоритети по отношение на разследванията с цел ефективно използване на ресурсите си.

национални съдебни органи информация, установена в хода на вътрешни разследвания по въпроси, които биха могли да доведат до наказателно производство; и iii) да предава на въпросната институция, орган, служба или агенция информацията, получена в хода на вътрешни разследвания⁽¹¹⁾.

15. OLAF може също така да си сътрудничи тясно с Евроюст⁽¹²⁾ и Европол⁽¹³⁾ с цел изпълнение на своето законово задължение за борба срещу измамите, корупцията и всяка друга незаконна дейност, която може да накърни финансовите интереси на Съюза. В този смисъл Европол⁽¹⁴⁾ и Евроюст⁽¹⁵⁾ могат да си обменят с OLAF оперативна, стратегическа или техническа информация, включително лични данни.

16. Въз основа на Регламент (ЕО) № 1073/1999 OLAF може също така да провежда разследвания в трети държави в съответствие с различните действащи споразумения за сътрудничество между Европейския съюз и тези трети държави. Възможно е измамни дейности в ущърб на бюджета на Съюза да бъдат извършвани също и извън територията на Европейския съюз, например по отношение на чуждестранна помощ, отпусната от Европейския съюз на развиващи се държави, държави кандидатки или други държави

бенефициери, или по отношение на нарушения на митническото законодателство. В този смисъл, с цел ефективно установяване и справяне с тези нарушения, OLAF трябва да провежда инспекции и проверки на място така също и в трети държави. За да илюстрира важността на международното сътрудничество и в този смисъл също и на обмена на данни, понастоящем Европейският съюз е страна по над 50 споразумения за административна взаимопомощ по митнически въпроси, включително с големи търговски партньори, като например Китай, Съединените американски щати, Япония, Турция, Руската федерация и Индия.

17. Прилагането на Регламент (ЕО) № 45/2001 за дейностите на OLAF е предмет на редица интервенции от ЕНОЗД през последните години. Във връзка с основния акцент на предложението (разследвания на OLAF), следва да се отбележи становището от 23 юни 2006 г. относно известие за предварителна проверка относно вътрешни разследвания на OLAF⁽¹⁶⁾; становището от 4 октомври 2007 г. относно пет известия за предварителни проверки относно външни разследвания⁽¹⁷⁾ и становище от 19 юли 2007 г. относно известие за предварителна проверка относно редовен мониторинг върху изпълнението на разследващите функции⁽¹⁸⁾, което е свързано с дейностите на Надзорния съвет.

⁽¹¹⁾ Вж. чл. 10, Регламент (ЕО) № 1073/1999.

⁽¹²⁾ Евроюст е създаден с Решение 2002/187/ПВР на Съвета (впоследствие изменено с Решение 2003/659/ПВР на Съвета и Решение 2009/426/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. за укрепване на Евроюст) като орган на Европейския съюз с юридическа правосубектност, за да насърчава и подобрява координацията и сътрудничеството между компетентните съдебни органи на държавите-членки. По-специално чл. 26.4 от това решение регламентира, че „OLAF може да сътрудничи в работата на Евроюст, за да координира процедурите по разследванията и преследванията относно защитата на финансовите интереси на общностите или по инициатива на Евроюст, или по искане на OLAF, когато съответните компетентни национални органи не се противопоставят на такова участие“. През 2008 г. Евроюст и OLAF сключват административно споразумение (Практическо споразумение от 24 септември 2008 г. относно условията на сътрудничество между Евроюст и OLAF), което има за цел да засили сътрудничеството между двата органа и включва специфични клаузи за предаването на лични данни.

⁽¹³⁾ Европол е европейска правопривлаеща организация, която има за цел да подобри ефективността и сътрудничеството на компетентните органи в държавите-членки за предотвратяване и борба с тероризма, незаконния трафик на наркотици и други сериозни форми на организираната престъпност. Член 22 от решението на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (2009/371/ПВР) постановява, че „Европол може да установява и поддържа отношения на сътрудничество с [...] OLAF, доколкото това е от значение за изпълнението на неговите задачи“. Този член постановява също, че Европол може, преди влизането в сила на споразуменията или работните договорености с различни органи на ЕС, с които Европол е призван да установи отношения на сътрудничество, „директно да получава и използва информация, включително лични данни, от органите [...], доколкото това е необходимо за законното изпълнение на задачите му, и може [...] директно да предава информация, включително лични данни, на такива органи, доколкото това е необходимо за законното изпълнение на задачата на получателя“.

⁽¹⁴⁾ Вж. член 22 от решение на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (2009/371/ПВР), ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37.

⁽¹⁵⁾ Вж. член 1, параграф 26 от Решение 2009/426/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. за укрепване на Евроюст и за изменение на Решение 2002/187/ПВР.

2.2. Неприкосновеност на личния живот и оценка на въздействието

18. Нито в предложението, нито в приложеният към него обяснителен меморандум се разглежда въздействието на предложението върху правилата за защита на данните, нито пък неприкосновеността на личния живот и оценката на въздействието върху защитата на данните. Представянето на обяснение относно начина, по който е било определено въздействието върху защитата на данните, със сигурност би увеличило прозрачността на цялостната оценка на предложението. ЕНОЗД е изненадан, че в обяснителния меморандум напълно липсва глава относно „результатите от консултациите със заинтересованите страни и оценки на въздействието“.

2.3. Прилагане на Регламент (ЕО) № 45/2001

19. Както е споменато в предходното становище относно предложението от 2006 г.⁽¹⁹⁾, ЕНОЗД приветства факта, че с предложението се признава приложимостта на Регламент (ЕО) № 45/2001 за всички дейности по обработка на данни, осъществявани от OLAF. По-специално в новата

⁽¹⁶⁾ Дело 2005-418, публикувано на интернет адрес <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁷⁾ Дела 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72, публикувани на интернет адрес <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁸⁾ Дело 2007-73, публикувано на интернет адрес <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁹⁾ Становище на ЕНОЗД относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), ОВ С 91, 26.4.2007 г., стр. 1.

формулировка в член 8, параграф 4⁽²⁰⁾ ясно се споменава ролята на регламента в контекста на различните дейности на OLAF. Това представлява актуализация на текста на Регламент (ЕО) № 1073/1999, в който иначе се споменава единствено Директива 95/46/ЕО като препратка по отношение на задълженията за защита на данните.

20. С последното изречение от член 8, параграф 4 е въведено изпълнението на изискването за назначаване на длъжностно лице за защита на данните: „Службата следва да назначи длъжностно лице за защита на данните в съответствие с член 24 от Регламент (ЕО) № 45/2001“. Тази добавка, която формализира действителното назначение на длъжностно лице за защита на данните в OLAF, също се приветства от ЕНОЗД.
21. Въпреки това ЕНОЗД се опасява, че въвеждането на стандартите за защита на данните в предложения текст не е изцяло в съответствие с изискванията на регламента и това може да предизвика съмнения по отношение на неговата съгласуваност. Този аспект ще бъде подробно анализиран по-долу.

3. СПЕЦИФИЧНИ КОМЕНТАРИ

3.1. OLAF и зачитането на основните права, включително принципите за защита на данните

22. Разследванията на OLAF могат да окажат значително въздействие върху основните права на физическите лица. Както е посочено от Съда в решението *Kadi*⁽²¹⁾, тези права са защитени от правния ред на Общността. Поточно, в решението *Schecke*⁽²²⁾ Съдът, позовавайки се на Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“)⁽²³⁾, и по-специално на членове 8 и 52 от нея, подчертава, че всяко ограничение на правото на защита на личните данни може да бъде оправдано единствено, ако е законосъобразно, ако зачита същността на правото и ако е

съобразено с условието за пропорционалност и съответства на целите на Европейския съюз от общ интерес. ЕНОЗД отдава голямо значение на зачитането на основните права в сферата на дейност на OLAF.

23. Съображение 13 от предложението пояснява, че основните права на лицата, засегнати от дадено разследване, следва да бъдат зачитани във всеки момент и по-специално когато се предоставя информация за текущи разследвания. В допълнение съображението подчертава необходимостта от спазване на поверителността на разследванията, законовите права на засегнатите лица, националните разпоредби относно съдебните производства, и, преди всичко, законодателството на Съюза относно защитата на данните. Посочва се, че обменът на информация следва да бъде обусловен от пропорционалността и принципите „необходимост да се знае“.
24. С това съображение изглежда се въвежда ограничение относно приложимостта на основните права както *ratione personae* (ограничено до лицата, засегнати от разследването), така и *ratione materiae* (ограничено до обмена на информация). Това може да доведе до погрешно тълкуване на текста, според който основните права в сферата на дейностите на OLAF биха били приложими по „рестриктивен“ начин⁽²⁴⁾.

25. Поради това ЕНОЗД предлага текстът на съображението да бъде променен с цел предотвратяване на евентуални погрешни тълкувания: в съображението се споменава, че основните права на „лицата, засегнати от дадено разследване“ следва да бъдат зачитани във всеки момент. Тъй като OLAF има отношения не само с лица, засегнати от дадено разследване („заподозрени“), но и с информатори (лица, предоставящи информация за фактологията по даден потенциален или реален случай), лица, подаващи сигнали за злоупотреби⁽²⁵⁾ (лица от институциите на ЕС, които докладват на OLAF факти, свързани с потенциален или реален случай), и свидетели, разпоредбата следва да определи по-широко категориите „лица“, които се ползват с основните права.

26. Освен това съображение 13 засяга зачитането на основните права по-специално в контекста на „обмена на информация“. В съображението се споменава, освен основните права и поверителността, че „Информацията, предадена или придобита по време на разследване, следва да се обработва в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на данните“. Местоположението на това изречение би могло да бъде подвеждащо и текстът следва да бъде обособен в отделно съображение с цел да се изясни, че спазването на законодателството за защита на данните е отделно и самостоятелно и не е свързано единствено с обмена на информация.

⁽²⁰⁾ „Службата обработва само такива лични данни, които са необходими за изпълнението на нейните задачи, произтичащи от настоящия регламент. Такова обработване на лични данни се извършва в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001, включително предоставянето на съответната информация на субекта на данните, изисквана по членове 11 и 12 от същия регламент. Такава информация не може да бъде съобщавана на други лица освен на тези в институциите на Съюза или в държавите-членки, чиито функции изискват от тях да са запознати с нея, нито може да се използва за цели, различни от предотвратяване на измами, корупция или друга незаконна дейност (...)“.

⁽²¹⁾ Решение от 3 септември 2008 г. по свързани дела C-402/05 P и C-415/05 P, *Kadi/Свет на Европейския съюз и Колтисия на Европейските общности*, параграф 283: „[...] основните права са неразделна част от общите принципи на правото, чието спазване Съдът гарантира. За целта Съдът се ръководи от общите за държавите-членки конституционни традиции, както и от указанията, съдържащи се в международните актове за защита на правата на човека, към които държавите-членки са се присъединили или в чието изготвяне са участвали. В това отношение Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ) има особено значение“. Вж. също параграф 304.

⁽²²⁾ Решение от 9 ноември 2010 г. по свързани дела C-92/09 и C-93/09, *Volker и Markus Schecke*, параграф 44 и следващия.

⁽²³⁾ След влизането в сила на Договора от Лисабон ЕКПЧ е приложима за всички сфери на дейност на Европейския съюз.

⁽²⁴⁾ Вж. също параграф 36 по-долу.

⁽²⁵⁾ Вж. становище относно известие за предварителна проверка, получено от длъжностното лице за защита на данните от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), относно вътрешни разследвания на OLAF, 23 юни 2006 г., дело 2005/0418, публикувано на интернет адрес <http://www.edps.europa.eu>

27. ЕНОЗД приветства факта, че член 7а е специално посветен на процедурните гаранции в хода на провеждани разследвания. Тази нова разпоредба е в съответствие със заявената цел на предложението за подсилване на отчетността на OLAF. Членът препраща също така към главата, включваща разпоредби, приложими по отношение на разследвания на OLAF, а именно член 8 („Защита на личните данни“) и цялата глава VI („Правосъдие“).

28. В член 7а, параграф 1 от предложението е поставено изискването Службата да търси доказателства в полза на и против засегнатото лице и припомня задължението за обективност и безпристрастност при провеждането на разследвания. Тези принципи оказват положително въздействие върху принципа за „качество на данните“⁽²⁶⁾, заложен в член 4 от Регламент (ЕО) № 45/2001, с оглед на това, че критерият изисква данните да бъдат точни, да отговарят на обективната действителност и да бъдат пълни и актуални. Поради това ЕНОЗД приветства добавянето на този параграф.

Право на информация, достъп и поправка

29. Следните параграфи на член 7а се отнасят за различните етапи от разследванията на OLAF. Тези етапи могат да бъдат обобщени както следва: i) събеседвания със свидетели или засегнати лица (член 7а, параграф 2); ii) лице, за което е установено, че е засегнато от разследванията (член 7а, параграф 3); iii) заключения от разследването относно името на дадено лице (член 7а, параграф 4).

30. ЕНОЗД отбелязва, че задължението за предоставяне на информацията по член 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001 се споменава (единствено) във връзка със стъпка iii) по-горе. ЕНОЗД изразява задоволство, че в предложението са интегрирани препоръките на ЕНОЗД, направени в неговото законодателно становище от 2006 г.⁽²⁷⁾

31. Въпреки това подобно селективно споменаване на правата на субекта на данни по отношение на отделен етап от процедурата може да бъде изтълкувано като недопустимост същата информация да бъде предоставяна на субекта на данни (свидетел или засегнато лице), когато той бъде поканен на събеседване или когато членът на персонала е уведомен, че той може да бъде засегнат от разследването. Затова с оглед на правната сигурност ЕНОЗД предлага препратката към съответните членове да бъде добавена по отношение на трите ситуации, посочени в точки i), ii) и iii) по-горе. Въпреки това, щом информацията по член 11 или 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001 бъде предоставена на субекта на данни, няма да е необходимо предоставянето на същата информация в следващите стъпки.

⁽²⁶⁾ Виж бележка под линия на стр. 25.

⁽²⁷⁾ Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1073/1999 относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), ОВ С 91, 26.4.2007 г., стр. 1, параграф 14 и следващите по по-долу.

32. В допълнение към това текстът не въвежда никаква спецификация относно правата на субектите на данни на достъп и поправка на данните по член 13 и 14 от Регламент (ЕО) № 45/2001. Тези права са защитени от член 8, параграф 2 от Хартата и поради това заемат ключово място сред правата на субекта на данни. ЕНОЗД вече е поискал⁽²⁸⁾ добавянето на по-ясна спецификация на правата на субекта на данни на достъп и поправка с цел предотвратяване на риска от тълкуване на текста като въвеждане на специален, „по-нисък клас“ режим за защита на данните по отношение на лицата, засегнати от разследванията на OLAF. ЕНОЗД изразява съжаление, че тези аспекти не са разгледани в предложението.

33. ЕНОЗД би искал също така да посочи възможността в определени случаи правата на информация, достъп и поправка да бъдат ограничавани, както е предвидено в член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001. Поради това съблюдаването на правилата за защита на данните от страна на OLAF не влиза в противоречие с необходимостта от запазване на поверителността на нейните разследвания. Този аспект ще бъде разгледан по-подробно в параграфите по-долу.

Поверителност на разследването и права на субекта на данни

34. Като обща забележка, ЕНОЗД признава, че разследващата роля на OLAF изисква възможност за защита на поверителността на нейните разследвания с цел ефективно справяне с измамите и незаконни дейности, срещу които тя трябва да се бори. Въпреки това ЕНОЗД подчертава, че тази възможност оказва въздействие върху определени права на субектите на данни, както и че Регламент (ЕО) № 45/2001 установява определени условия, при които такива права могат да бъдат ограничавани в този контекст (член 20).

35. Според член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001 правата по членове 4 (качество на данните) и 11—17 (изисквана информация, право на достъп, поправка, блокиране, изтриване, право на получаване на уведомление до трети страни) могат да бъдат ограничавани, доколкото това е необходимо за гарантиране, освен всичко друго, на: „а) предотвратяването, разследването, разкриването и съдебното преследване на престъпни деяния“; или „б) важен икономически или финансов интерес на дадена държава-членка или на Европейските общности“; и „д) функция на наблюдение и контрол, инспекция [...], свързана с упражняването на официални правомощия в случаите по букви а) и б)“. Същият член предвижда субектът на данни да бъде уведомен за принципните причини за налагане на дадено ограничение и за възможността да се обърне към ЕНОЗД (член 20, параграф 3). В допълнение към това член 20, параграф 5) предвижда възможността това уведомяване да се отлага за такъв период, през който предоставянето на информацията на субекта на данни би обезсмислило наложеното ограничение.

⁽²⁸⁾ В становището си от 2006 г., вж. бележка под линия 19 по-горе.

36. Текстът на предложението по същество въвежда изключения от правата на субектите на данни поради съображения за поверителност на разследванията. В член 7а, параграф 4 е предвидено, че „Без да се засяга член 4, параграф 6 и член 6, параграф 5“⁽²⁹⁾, не могат да се изготвят заключения, назоваващи поименно засегнатото лице, „след приключване на разследването, без на това лице да е дадена възможността да изрази становище по засягащите го факти писмено или в събеседване [...] и без да му бъде предоставена информацията, изисквана по членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001“. Поради това текстът изглежда предлага възможността правата на субекта на данни на изслушване и на информация да бъдат ограничени в случаите, предвидени в член 4, параграф 6 и член 6, параграф 5.
37. Освен това в предложението се посочва, че при необходимост от запазване на поверителността на разследванията и в случаите, които водят до действия по разследване, попадащи в подсъдността на национален съдебен орган, генералният директор на OLAF може да реши да отложи възможността лицето да изложи своята гледна точка. Текстът не посочва дали в този контекст следва да бъде отложена също така информацията, изисквана от членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001.
38. Формулировката на текста е неясна. Първо, далеч не е ясна връзката между възможните ограничения на правата на разследваното лице относно заключенията, свързани с неговото име, и вида на информацията, която OLAF следва да предостави на съответния орган на ЕС в хода на практическото разследване. Второ, не е ясно кои категории права на субекти на данни са предмет на потенциално ограничение. Трето, членът не въвежда необходимата гаранция по смисъла на член 20, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 45/2001.
39. В резултат на това в някои случаи дадено разследване би могло да доведе до заключения за физически лица, без тези лица да са били уведомени, че са обект на разследването, и
- без да са получили информация за причините, поради които техните права на изслушване и на информация съгласно членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001 са били ограничени.
40. Ако член 20, параграф 3 и член 5 от Регламент (ЕО) № 45/2001 са спазени, *per se* подобен сценарий не би бил в противоречие с регламента. Въпреки това липсата на ясна препратка в текста към членовете от регламента създава впечатление за несъгласуваност с целта на предложението за подсилване на процедурните гаранции в полза на лицата, засегнати от разследвания на OLAF, и за увеличаване на отчетността на OLAF.
41. Поради това ЕНОЗД предлага изричното въвеждане на потенциалното ограничение на правото на субекта на данни по смисъла на член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001. В допълнение към това процедурните гаранции на член 20, параграф 3, както и възможното изключение по член 20, параграф 5 следва да бъдат споменати в текста. Такава ясна разпоредба би подсилила правната сигурност на субекта на данни и отчетността на OLAF.
42. В заключение, с цел установяване на ясен набор от права за субекта на данни и въвеждане на възможни изключения поради поверителността на разследванията в съответствие с член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001, ЕНОЗД предлага текстът ясно да посочва:
- информацията, която да бъде предоставена на субекта на данни с цел спазване на законодателството относно защитата на данните (членове 11 и 12 от Регламент (ЕО) № 45/2001) в контекста на различните стъпки от разследванията на OLAF⁽³⁰⁾: i) събеседвания (член 7а, параграф 2); ii) предоставяне на информация, когато дадено лице може да бъде засегнато от разследването (член 7а, параграф 3); и iii) в края на разследването (член 7а, параграф 4),
 - вида информация, която може да бъде отлагана от OLAF от съображения за поверителност на разследването, при ясно определяне на условията и категориите субекти на данни, засегнати от отлагането,
 - информацията, която следва да бъде предоставена на субекта на данни с цел спазване на законодателството относно защитата на данните, в случай че предоставянето на информация по смисъла на членове 11 или 12 е отложено, или ако правата на достъп и поправка са ограничени (т.е. информацията по член 20, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 45/2001), включително изключението, свързано с възможността за допълнително отлагане на информацията по член 20, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 45/2001.
- ⁽²⁹⁾ Член 4, параграф 6 „Вътрешни разследвания“ гласи следното: „В случаите, когато разследванията показват, че член или член на персонала може да бъде засегнат от вътрешно разследване, институцията, органът, службата или агенцията, към която той принадлежи, се информират. В изключителни случаи, в които поверителността на разследването не може да бъде осигурена, Службата използва подходящи алтернативни канали за информиране“. Член 6, параграф 5 „Процедура на разследвания“ гласи следното: „Когато разследванията показват, че може да е целесъобразно да се предприемат предпазителни административни мерки за защитата на финансовите интереси на Съюза, Службата без излишно забавяне информира засегнатата институция, орган, служба или агенция за текущото разследване. Предоставената информация включва следното: а) самоличността на всеки засегнат член или член на персонала и обобщение на съответните факти; б) всяка информация, която може да бъде в помощ на институцията, органа, службата или агенцията при решаване на въпроса дали е целесъобразно да се предприемат предпазителни административни мерки с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза; в) всички специални мерки за поверителност, препоръчани по-специално в случаите, водещи до използване на разследващи мерки, които попадат в компетентността на национален съдебен орган или — в случая на външно разследване — от компетентността на национален орган в съответствие с националните разпоредби, приложими към разследванията. [...]“, добавено от автора подчертаване.
- ⁽³⁰⁾ Както е споменато по-горе, щом информацията бъде предоставена на субекта на данни, не е необходимо същата информация да се повтаря в следващите стъпки.

3.2. Информационна политика

43. ЕНОЗД подчертава, че всяка информация за разследвания, която може да бъде огласена от OLAF, може да е свързана с поверителни лични данни и необходимостта от такова огласяване трябва да бъде внимателно преценена. Първоинстанционният съд (понастоящем Общият съд), в свое решение по делото *Nikolaou* през 2007 г.⁽³¹⁾, постанови, че OLAF е нарушила член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1073/1999⁽³²⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001, като не е изпълнила надлежно своето задължение за осигуряване на защита на личните данни в смисъл на „изтичане на информация“⁽³³⁾ и на публикуване на съобщение в пресата⁽³⁴⁾.
44. Поради това ЕНОЗД приветства въведения към член 8 параграф 5, който изрично предвижда, че генералният директор гарантира, че информацията за обществеността се предоставя по „неутрален и безпристрастен“ начин и в съответствие с принципите, определени в член 8 и в член 7а. С оглед на коментарите, направени по-горе относно член 7а във връзка с неговия рестриктивен подход към правилата на Регламент (ЕО) № 45/2001, ЕНОЗД категорично приветства препратката в параграф 5 от член 8 към пообщата разпоредба в член 8, според която всяка обработка на лични данни в контекста на информация, предоставяна на обществеността, се извършва в съответствие с всички принципи на Регламент (ЕО) № 45/2001.

3.3. Поверителност на самоличността на лица, подаващи сигнали за злоупотреби, и на информатори

45. ЕНОЗД би искал да изтъкне, в контекста на текущото преразглеждане, необходимостта от въвеждане на специфична разпоредба с оглед гарантиране на поверителността на самоличността на лица, подаващи сигнали за злоупотреби, и на информатори. ЕНОЗД подчертава, че лицата, подаващи сигнали за злоупотреби, се намират в деликатна позиция. Лицата, предоставящи такава информация, следва да получат гаранции за поверителността на своята самоличност, по-специално *vis-à-vis* лицето, за което са докладвани сведения за предполагаема злоупотреба⁽³⁵⁾. Настоящите гаранции (Съобщение на Комисията SEC/2004/151/2) изглеждат недостатъчни от правна гледна точка. ЕНОЗД отбелязва, че подобна разп-

оредба би била в съответствие със становището на работната група за защита на данните по член 29 относно вътрешните схеми за сигнализиране на злоупотреби⁽³⁶⁾.

46. ЕНОЗД препоръчва изменение на текущото предложение и осигуряване на гаранции за поверителността на самоличността на лицата, подаващи сигнали за злоупотреби, и на информаторите по време на разследванията, доколкото това не противоречи на националните правила, регламентиращи съдебните процедури. По-специално заподозреният субект може да получи право да научи самоличността на лицето, подало сигнал за злоупотреба, и/или на информатора, за да заведе съдебно дело срещу тях, ако бъде установено, че те злонамерено са подали погрешни сведения срещу него⁽³⁷⁾.

3.4. Предаване на лични данни от OLAF

Сътрудничество с Евроюст и Европол

47. ЕНОЗД приветства спецификациите, направени в съображение 6 и в член 10а, и по-специално въвеждането на изискването за ясна правна основа, регламентираща сътрудничеството с Евроюст и Европол, което е напълно в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001. Въпреки това предложението следва да бъде по-детайлно с цел да отрази различните режими за защита на данните във връзка с Евроюст и Европол.
48. Понастоящем OLAF разполага с Практическо споразумение с Евроюст⁽³⁸⁾, което определя условията, при които се осъществява предаването на лични данни. Сътрудничеството между OLAF и Евроюст включва по-специално обмен на досиета на дела, стратегическа и оперативна информация, свързана с дела, участия в срещи и взаимопомощ, които биха подпомогнали ефикасното и ефективно изпълнение на съответните им задачи. Практическото споразумение⁽³⁹⁾ най-вече определя *modus operandi* за обмена на информация, включително на лични данни, и в някои случаи също така подчертава или уточнява определени елементи от съществуващата правна рамка.

⁽³¹⁾ Дело T-259/03, *Nikolaou/Комисия*, 12 юли 2007 г., ОВ С 247, 20.10.2007 г., стр. 23.

⁽³²⁾ Този член изрично се позовава на законодателство за защита на данните.

⁽³³⁾ *Nikolaou*, параграф 213.

⁽³⁴⁾ *Nikolaou*, параграф 232.

⁽³⁵⁾ Важността да се запазва поверителността на самоличността на лицето, подаващо сигнали за злоупотреби, вече беше подчертана от ЕНОЗД в писмо до Европейския омбудсман от 30 юли 2010 г. по дело 2010-0458, публикувано в интернет страницата на ЕНОЗД (<http://www.edps.europa.eu>). Вж. също становищата на ЕНОЗД относно предварителни проверки от 23 юни 2006 г. — относно вътрешни разследвания на OLAF (дело 2005-0418), и от 4 октомври 2007 г. — относно външни разследвания на OLAF (дела 2007-47, 2007-48, 2007-49, 2007-50, 2007-72).

⁽³⁶⁾ Вж. становище 1/2006 от 1 февруари 2006 г. на работната група по член 29 относно прилагането на правилата на ЕС за защита на данните по отношение на вътрешните схеми за сигнализиране за злоупотреби в областта на счетоводството, вътрешния счетоводен контрол, одитите, борбата срещу подкупничеството, банковите и финансовите престъпления, публикувано на интернет адрес: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/index_en.htm

⁽³⁷⁾ Вж. становище относно финансовите правила, приложими за годишния бюджет на Съюза от 15 април 2011 г., публикувано на интернет адрес <http://www.edps.europa.eu>

⁽³⁸⁾ Практическо споразумение от 24 септември 2008 г. относно договореностите за сътрудничество между Евроюст и OLAF: вж. бележка под линия 12 по-горе.

⁽³⁹⁾ Практическо споразумение Евроюст–OLAF, т. 4.1.

49. Що се отнася до Европол, такова споразумение с OLAF не съществува⁽⁴⁰⁾, но Решението за Европол разрешава на Европол директно да получава, използва и предава информация, включително лични данни, от, *inter alia*, OLAF също и преди сключването на официално споразумение за обмен, доколкото това е необходимо за законосъобразното изпълнение на задачите на Европол и OLAF⁽⁴¹⁾. Обменът се обуславя също така от наличието на споразумение за поверителност между двата органа. Член 24 от Решението за Европол определя някои гаранции, които Европол следва да съблюдава по отношение на всеки обмен на данни, извършван преди сключването на официално споразумение за обмен: „Европол отговаря за законосъобразността на предаването на данни. Европол води регистър на всяко извършено предаване на данни съгласно този член и на основанията за това предаване. Данни се предават само ако получателят поеме задължението данните да се използват единствено за целите, за които са предадени“. В член 29 от същото решение също така се определят случаите, в които отговорността за предаването от трети страни данни се носи от Европол.

50. Сключването на специално споразумение с Европол относно предаването на данни се подкрепя силно от ЕНОЗД и фактът, че до момента такова споразумение не е сключено, подсилва необходимостта от специфични гаранции в текста на предложението. С оглед на различните режими за защита на данните по отношение на предаването на лични данни от OLAF на Евроюст и Европол, и обратно, ЕНОЗД смята, че в предложението следва да се разгледат по-ясно необходимите гаранции и стандарти, които следва да регулират сътрудничеството между OLAF и тези органи и да се вземат под внимание в текущите и бъдещите работни договорености между тях.

51. С цел подсилване на необходимостта от сключване на административно споразумение разпоредбата в член 10а, параграф 2 следва да бъде променена, за да гласи следното: „Службата сключва административни споразумения [...]“. По този начин тя би дублирала аналогичната разпоредба от Решението за Европол⁽⁴²⁾, според което Европол сключва споразумения или работни договорености с други институции, органи и агенции на Съюза. В допълнение към това предложение следва да се даде пояснение в член 10а, че като общ принцип обменът на лични данни с Евроюст и Европол следва да бъде ограничен и следва да не превишава необходимия минимум за законното изпълнение на задачите, възложени на OLAF,

Европол и Евроюст. Предложението следва също така да въведе задължение за OLAF да поддържа регистър на всяко извършено предаване на данни и на основанията за това предаване с цел подсилване на отчетността на OLAF относно изпълнението на задълженията, наложени от Регламент (ЕО) № 45/2001 относно предаването на лични данни.

Сътрудничество с трети държави и международни организации

52. Параграф 3 от член 10а посочва, че „Службата може [също така] да сключи по целесъобразност административни споразумения с компетентните служби в трети държави и с международни организации. Службата се координира със съответните служби на Комисията и с Европейската служба за външна дейност“.

53. ЕНОЗД приветства факта, че сътрудничеството на OLAF с трети държави и международни организации е свързано със сключването на административни споразумения. Въпреки това свързаните със защитата на данните аспекти, възникващи в резултат на евентуален обмен на данни с трети държави и международни организации, следва да бъдат по-конкретно разгледани в предложението.

54. Предложението следва да бъде по-прецизно по отношение на специфичните изисквания и условия за евентуално предаване на данни от и на трети държави и организации. ЕНОЗД съветва текстът на член 10а, параграф 3 да включва също така следното: „Доколкото сътрудничеството с международни организации и трети държави включва предаване на лични данни от OLAF на други органи, всяко такова предаване следва да се извършва в съответствие с критериите на член 9 от Регламент (ЕО) № 45/2001“.

Достъп на Надзорния съвет до лични данни

55. ЕНОЗД приветства текста на член 11 от предложението, според който „Надзорният съвет може да поиска от Службата допълнителна информация по разследвания в надлежно обосновани ситуации, без обаче да се намесва в провеждането на разследванията“, тъй като този текст изразява принципа за необходимост във връзка с евентуално предаване на лични данни от OLAF на Надзорния съвет.

56. Въпросът за достъпа на Надзорния съвет до лични данни на лица, които са засегнати или потенциално засегнати от разследвания, следва също да бъде изяснен в контекста на процедурния правилник, който ще бъде приет от Надзорния съвет въз основа на новия член 11, параграф 6. ЕНОЗД би оценил възможността да участва в процеса по приемане на процедурния правилник на Надзорния съвет. Консултацията с ЕНОЗД би могла също така да бъде вмъкната в текста на предложението като изискване за приемане на процедурния правилник.

⁽⁴⁰⁾ Административното споразумение от 8 април 2004 г. е ограничено до обмен на стратегическа информация и изрично изключва обмена на лични данни, като оставя допълнителното споразумение по този въпрос да бъде постигнато между Европол и OLAF.

⁽⁴¹⁾ Решение за Европол, член 22.3, бележка под линия 14 по-горе.

⁽⁴²⁾ Решение за Европол, член 22.2, вж. бележка под линия 14 по-горе: „Европол сключва споразумения или работни договорености с посочените в параграф 1 органи“ (а именно Евроюст, Европейската служба за борба с измамите (OLAF), Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (Frontex), Европейския полицейски колеж (CEPOL), Европейската централна банка (ECB) и Европейския център за мониторинг на наркотиците и наркоманиите (EMCDDA)).

4. СТРАТЕГИЧЕСКО ПЛАНИРАНЕ

57. Освен всички специфични точки, посочени по-горе, ЕНОЗД би искал да насърчи Комисията да предложи по-открит подход на OLAF към режима на ЕС за защита на данните. Това би бил подходящ момент за OLAF да разработи стратегическо планиране на съблюдаването на изискванията за защита на данните чрез доброволно изясняване на практическия подход към третирането на многобройните си досиета, съдържащи лични данни. OLAF би могла да обясни проактивно и публично начина, по който третира лични данни в хода на различните си дейности. ЕНОЗД смята, че такъв глобален и категоричен подход би довел до по-висока прозрачност на третирането на лични данни от OLAF и до по-благоприятни за лицата процеси на разследване от OLAF.

58. С оглед на това ЕНОЗД предлага разпоредбите на предложението да възложат на генералния директор задачата да осигури провеждането и постоянната актуализация на обстоен преглед на различните операции по обработка, осъществявани от OLAF, или най-малкото това да бъде изложено в рамките на съображение. Такъв преглед, чийто резултати следва да станат прозрачни, например чрез публикуване на годишен доклад или по други начини, не само би повишил ефективността на различните дейности на OLAF и тяхното взаимодействие, но също така би насърчил OLAF да възприеме по-глобален подход относно необходимостта и пропорционалността на операциите на обработка. Също така би било от полза за OLAF да демонстрира по-ясно, че надлежно зачита неприкосновеността на личния живот чрез принципи за разработване и отчетност.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

59. В заключение ЕНОЗД приветства онези промени в текста, които повишават съгласуваността на предложението с режимите на ЕС за защита на данните.

60. Въпреки това ЕНОЗД би искал също да подчертае редица слабости, които следва да се вземат под внимание при промяната на текста, като най-вече:

- с предложението следва ясно да се посочи правото на информация на различните категории субекти на данни,

както и правото на достъп и поправка по отношение на всички етапи от разследванията на OLAF,

- с предложението следва да се изясни връзката между необходимостта от поверителност на разследванията и режима за защита на данните, приложим по време на разследванията: ЕНОЗД предлага правата на субектите на данни да бъдат ясно формулирани и самостоятелно обособени, включително евентуалните изключения от съображения за поверителност, както и гаранциите, предвидени в член 20 от Регламент (ЕО) № 45/2001, да бъдат изрично въведени,
- с предложението следва да се изясни информационната политика на OLAF спрямо обществеността по отношение на защитата на данните,
- с предложението следва да се въведат специфични разпоредби относно поверителността на лица, подаващи сигнали за злоупотреби, и информатори,
- с предложението следва се да изяснят общите принципи за защита на данните, въз основа на които OLAF може да предава и да получава информация, включително лични данни, на и от други органи и агенции на ЕС, трети държави и международни организации,
- с разпоредбите на предложението следва да се възложи на генералния директор задачата да осигури провеждането, постоянната актуализация и прозрачността на стратегически и обстоен преглед на различните операции по обработка, осъществявани от OLAF, или най-малкото необходимостта от това да бъде изложена в рамките на съображение.

Съставено в Брюксел на 1 юни 2011 година.

Giovanni BUTTARELLI

Асистент към Европейския надзорен орган
по защита на данните

Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно интегритета и прозрачността на енергийния пазар

(2011/C 279/03)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 7 и 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на физическите лица по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾, и по-специално член 41 от него,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. На 8 декември 2010 г. Европейската комисия прие предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно интегритета и прозрачността на енергийния пазар ⁽³⁾ („предложението“).
2. Комисията не се консултира с ЕНОЗД, въпреки че това се предвижда в член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001. Действайки по своя собствена инициатива, ЕНОЗД приема настоящото становище въз основа на член 41, параграф 2 от този регламент. ЕНОЗД осъзнава, че тази препоръка се отправя на късен етап от законодателния процес, но въпреки това счита, че е уместно и полезно да издаде настоящото становище, имайки предвид значителното потенциално въздействие на предложението върху правото на неприкосновеност на личния живот и върху защитата на личните данни. В преамбюла на предложението следва да бъде включено позоваване на настоящото становище.
3. Основната цел на предложението е предотвратяване на манипулирането на пазара и на търговията с вътрешна информация на пазарите за търговия на едро с енергия (газ и електроенергия). Интегритетът и прозрачността на пазарите на едро, където се извършва търговия с газ и електроенергия между енергопроизводители и търговци, са ключови за крайните потребителски цени.

4. С оглед на това предложението има за цел установяване на обстойни правила на ниво ЕС за предотвратяване на използването на вътрешна информация от страна на търговците в собствена изгода и на манипулирането на пазара чрез изкуствено повишаване на цените над нивата, обусловени от наличностите, производствените разходи, капацитета за съхранение или за пренос на енергия. По-специално предложените правила забраняват следното:

- използване на вътрешна информация при продажбата или закупуването на енергия на ниво пазар на едро; ексклузивна и ценоопределяща информация следва да бъде оповестявана преди осъществяването на търговската сделка,
- транзакции, даващи погрешни или подвеждащи сигнали за предлагането, търсенето или цените на продукти, търгувани на пазара за търговия на едро с енергия, и
- разпространяването на погрешни сведения или спекулативна информация, даващи подвеждащи сигнали за тези продукти.

5. Наблюдението на пазара на европейско ниво с цел разкриване на евентуални нарушения на тези забрани е отговорност на Европейската агенция за сътрудничество между енергийните регулатори (ACER) ⁽⁴⁾.
6. Според предложението ACER ще разполага със съвременна информация за транзакциите, осъществявани на пазарите за търговия на едро с енергия. Това включва информация за цените, продадените количества и участващите страни. Този обем от данни ще бъде предоставен и на националните регулатори, които след това ще бъдат отговорни за разследване по подозрения за злоупотреба. В случаи с трансгранично влияние ACER ще разполага с правомощия за координиране на разследванията. Националните регулаторни органи в държавите-членки ще налагат санкции.
7. Предложението следва няколко други разработени неотдавна законодателни предложения с оглед укрепване на съществуващите споразумения за финансов надзор и подобряване на координацията и сътрудничеството на ниво ЕС, включително директивата относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (ДПЗ) ⁽⁵⁾, както

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31 (наричана по-долу, „Директива 95/46/ЕО“).

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1 (наричан по-долу „Регламент (ЕО) № 45/2001“).

⁽³⁾ COM(2010) 726 окончателен.

⁽⁴⁾ ACER е орган на Европейския съюз, учреден през 2010 г. Мисията му е да подпомага националните енергийни регулаторни органи при упражняване на осъществяваните от тях в държавите-членки регулаторни задачи на ниво ЕС и при необходимост да координира тяхната дейност.

⁽⁵⁾ Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба), ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

и директивата относно пазарите на финансови инструменти (ДПФИ) ⁽¹⁾. Неотдавна ЕНОЗД коментира друго от последните предложения ⁽²⁾.

II. КОМЕНТАРИ И ПРЕПОРЪКИ НА ЕНОЗД

8. Предложението съдържа няколко разпоредби, свързани със защитата на личните данни:

- членове 6—8 относно наблюдението и отчитането на пазарните процеси,
- член 9 относно „защитата на данните и оперативната надеждност“,
- членове 10 и 11 относно разследването и правоприменяването, и
- член 14 относно „взаимоотношенията с трети държави“.

II.1. Наблюдение и отчитане на пазарните процеси (членове 6—8)

Съответни разпоредби

9. Предложението се основава на предпоставката, че за установяването на пазарна злоупотреба: i) е необходимо наличието на ефективно функционираща система за наблюдение на пазара с навременен достъп до пълни данни за транзакциите; както и че ii) това следва да включва наблюдение на ниво ЕС. По тази причина предложеният регламент предвижда ACER да събира, разглежда и споделя (със съответните национални органи и органи на ЕС) голям обем данни от пазарите за търговия на едро с енергия.
10. По-специално предложеният регламент изисква участниците на пазара да предоставят на ACER „регистри на своите транзакции“ с енергийни продукти на едро. В допълнение към регистрите на транзакциите участниците на пазара трябва да предоставят на ACER информация, свързана с „капацитета на съоръженията за производство, съхранение, потребление или пренос на електроенергия или природен газ“.
11. Форматът, съдържанието и сроковете за предоставяне на информацията ще бъдат регламентирани в делегирани актове на Комисията.

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

12. Като се има предвид, че в предложението се предвижда съдържанието на информацията, която се събира в

рамките на настоящата процедура на наблюдение и докладване, да се определи изцяло от делегираните актове, не е изключено използването на лични данни — т.е. всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност ⁽³⁾. Съгласно действащото законодателство на ЕС това е допустимо единствено когато е необходимо и уместно за дадена конкретна цел ⁽⁴⁾. В този смисъл предложеният регламент следва ясно да посочва дали и до каква степен регистрите на транзакциите и подлежащата на събиране за целите на наблюдението информация за капацитета могат да съдържат някакви лични данни ⁽⁵⁾.

13. В случай че се предвижда обработка на лични данни, могат да се изискват специфични гаранции — например по отношение на ограничение на предназначението, периода на съхранение и потенциалните получатели на информацията. Като се има предвид тяхната значимост, тези гаранции за защита на данните следва да бъдат непосредствено заложи в текста на предложения регламент, а не в делегираните актове.

14. Ако напротив, не се очаква обработка на лични данни (или такава обработка ще се извършва по изключение и само в редките случаи, когато търговецът на енергия на едро е физическо, а не юридическо лице), това следва да се посочи ясно в предложението, най-малко в рамките на съображение.

II.2. Защита на данните и оперативна надеждност (член 9)

Съответни разпоредби

15. В член 9, параграф 1 се изисква ACER да „осигури поверителност, интегритет и защита“ на информацията, която получава по силата на член 7 (а именно регистри на транзакциите и информация за капацитета, събирана в рамките на процедурата за наблюдение на пазара). В член 9 се предвижда също така, „където е необходимо“, ACER „да спазва“ Регламент (ЕО) № 45/2001 при обработката на лични данни по силата на член 7.
16. Освен това в член 9, параграф 1 се изисква също така ACER да „установи източници на оперативен риск и да ги сведе до минимум чрез разработването на подходящи системи, контрол и процедури“.
17. На последно място в член 9, параграф 2 се позволява ACER да публикува части от информацията, която притежава, „при условие че не се оповестява поверителна търговска информация за отделни участници на пазара или за отделни транзакции“.

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директива 85/611/ЕИО и Директива 93/6/ЕИО на Съвета и на Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета, ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ За повече информация относно по-широкия контекст на съответните законодателни предложения вж. становището на ЕНОЗД относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции, издадено на 19 април 2011 г.; по-специално параграфи 4, 5 и 17—20.

⁽³⁾ Вж. член 2, буква а) от Директива 95/46/ЕО и член 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 45/2001.

⁽⁴⁾ Вж. член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква в) от Директива 95/46/ЕО, както и член 4, параграф 1, буква в) и член 5, буква б) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета.

⁽⁵⁾ Член 9, параграф 1 от предложението — отнасящ се за Регламент (ЕО) № 45/2001 — предполага, че случаят може да е такъв, но не предоставя допълнителни подробности. За повече информация в тази насока вж. раздел II.2 от настоящото становище.

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

18. ЕНОЗД приветства факта, че член 9 е частично насочен към защита на данните и че предложеният регламент изрично изисква ACER да спазва Регламент (ЕО) № 45/2001.

а) Приложимост на Регламент (ЕО) № 45/2001 и на Директива 95/46/ЕО

19. С оглед на гореизложеното ЕНОЗД подчертава, че Регламент (ЕО) № 45/2001 е напълно приложим за ACER по силата на самия себе си във всички случаи на обработка на лични данни. По тази причина предложението следва да припомни, че Регламент (ЕО) № 45/2001 следва да е приложим за ACER не само при обработката на лични данни по силата на член 7, но и във всички други случаи: това е от изключителна важност и когато ACER обработва лични данни относно подозрения за пазарна злоупотреба/нарушения по силата на член 11. В допълнение, с цел по-голяма точност, ЕНОЗД препоръчва вместо понятието „където е уместно“ за описване на ситуации, в които ACER трябва да спазва Регламент (ЕО) № 45/2001, да се използва изразът „във всички случаи на обработка на лични данни“.

20. Също така следва да се направи препратка към Директива 95/46/ЕО, като се отчете фактът, че тази директива е приложима за обработката на лични данни от съответните национални регулаторни органи. В действителност, с цел да се постигне по-голяма яснота, ЕНОЗД препоръчва предложеният регламент да споменава в общи линии (най-малко в рамките на съображение), че докато ACER подлежи на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001, Директива 95/46/ЕО се прилага за съответните национални регулаторни органи.

б) Отчетност

21. ЕНОЗД приветства изискването ACER да установи и да сведе до минимум оперативните рискове чрез разработване на подходящи системи, контролни механизми и процедури. С оглед допълнително утвърждаване на принципа на отчетност⁽¹⁾ в случаите, когато обработката на лични данни играе структурна роля, предложеният регламент следва изрично да изисква ACER да изгради ясна рамка за отчетност, която да гарантира спазване на изискванията за защита на данните и да предоставя доказателства за това. Тази ясна рамка, изградена от ACER, следва да съдържа определен брой елементи, например:

- приемане и актуализиране, според необходимостта, на политика за защита на данните въз основа на оценка на въздействието (която да включва също така оценка на риска за сигурността). Тази политика за защита на данните следва да съдържа също така план за сигурността,

- провеждане на периодични одити за оценка на постоянната адекватност и на спазването на политиката за защита на данните (включително одитиране на плана за сигурност),

- публикуване (поне частично) на резултатите от тези одити с цел постигане на увереност на заинтересованите страни по отношение на спазването на изискванията за защита на данните, и

- уведомяване за нарушения по отношение на данните и за други инциденти, свързани със сигурността, на длъжностното лице за защита на данните от Комисията, засегнатите субекти на данни и, където е уместно, на други заинтересовани страни и органи⁽²⁾.

22. Аналогични изисквания следва да са приложими както за националните регулаторни органи, така и за други съответни органи на ЕС.

в) Публикуване на информация от ACER

23. По отношение на изискването по член 9, параграф 2, ACER да публикува части от информацията, с която разполага, ЕНОЗД разбира, че целта на тази разпоредба не е да упълномощи ACER да публикува данни с цел „посочване и порицаване“, както и да оповестява публично извършените от дружества и физически лица нередности.

24. С оглед на изложеното по-горе предложението не съдържа информация дали съществува намерение за публично оповестяване на някакви лични данни. По тази причина, с цел да се избегнат всякакви съмнения, предложеният регламент следва или изрично да постанови, че публикуваната информация не следва да съдържа никакви лични данни, или да разясни какви лични данни, ако е приложимо, могат да бъдат оповестявани.

25. В случай че се предвижда публикуване на някакви лични данни, необходимостта от оповестяване (например за целите на прозрачността) трябва да бъде внимателно отчетена и балансирана спрямо други приоритетни въпроси, като например необходимостта от защита на правата на въпросните физически лица на неприкосновеност на личния живот и на защита на личните данни.

26. В този смисъл преди всяко оповестяване следва да се провежда оценка на пропорционалността, като се отчитат критериите, определени от Съда на Европейските общности в *Schecke*⁽³⁾. По това дело Съдът на Европейските общности е подчертал, че дерогации и ограничения във връзка със защитата на личните данни трябва да се прилагат само доколкото това е абсолютно необходимо. В допълнение към това Съдът на Европейските общности е счел, че европейските институции следва да проучат

⁽¹⁾ Вж. раздел 7 от издаденото на 14 януари 2011 г. становище на ЕНОЗД относно Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите — „Всеобхватен подход за защита на личните данни в Европейския съюз“ (http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2011/11-01-14_Personal_Data_Protection_EN.pdf).

⁽²⁾ Вж. раздел 6.3 от посоченото по-горе становище на ЕНОЗД от 14 януари 2011 г.

⁽³⁾ Решение на Съда на Европейските общности от 9 ноември 2010 г., съединени дела C-92/09 и C-93/09 (*Schecke и Eifert*); вж. по-специално параграфи 81, 65 и 86.

различни методи за публикуване с цел намиране на този, който съответства на целта на публикацията, като същевременно с това в най-малка степен засяга правата на субектите на данни на неприкосновеност на личния живот и на защита на личните данни.

II.3. Правомощия за разследване (член 10)

Съответни разпоредби

27. В случаите, когато съществуват подозрения за пазарна злоупотреба, предложението предвижда наблюдението на пазара да бъде последвано от разследване, както и възможността това да доведе до налагане на подходящи санкции. По-специално член 10, параграф 1 изисква държавите-членки да предоставят на националните регулаторни органи нужните правомощия за разследване, за да се гарантира прилагането на разпоредбите на регламента относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара ⁽¹⁾.

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

28. ЕНОЗД приветства уточнението в член 10, параграф 1, че: i) правомощията за разследване се упражняват (само) за да се гарантира прилагането на разпоредбите на регламента относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (членове 3 и 4); и ii) тези правомощия се упражняват по пропорционален начин.
29. С оглед на изложеното по-горе предложението следва да се прецизира, за да се гарантира правна сигурност и достатъчно ниво на защита на личните данни. Както ще бъде изложено по-долу, предложеният текст на член 10 е свързан с два основни проблема. Първо, член 10 не посочва достатъчно ясно обхвата на пълномощията за разследване; например не е достатъчно ясно дали могат да се изискват записи на лични телефонни разговори и дали могат да бъдат извършвани проверки на място в частни домове. Второ, член 10 също не предвижда нужните процедурни гаранции срещу риска от неоснователно навлизане в личното пространство или злоупотреба с лични данни; например той не изисква разпореждане от съдебен орган.
30. Както обхватят на правомощията за разследване, така и нужните гаранции вероятно се очаква да бъдат уточнени от националното право. На практика член 10, параграф 1 предлага на държавите-членки редица възможности за избор, като предвижда възможността правомощията за разследване „да се упражняват: а) пряко; б) в сътрудничество с други органи или пазарни предприятия; или в) чрез обръщане за съдействие към компетентните съдебни органи“. Това изглежда позволява отклонения в националните практики, например относно това дали и при какви обстоятелства ще се изисква разпореждане от съдебен орган.
31. Макар и да е възможно някои национални закони вече да предвиждат достатъчни процедурни гаранции и гаранции за защита на данните, за да бъде осигурена правна сигурност

на субектите на данни, в предложениия регламент следва да се направят някои разяснения и да се установят някои минимални изисквания на ниво ЕС относно процедурните гаранции и гаранциите за защита на данните, както ще бъде изложено по-долу.

32. Като основен принцип ЕНОЗД подчертава, че когато законодателството на ЕС изисква държавите-членки да предприемат на национално ниво мерки, оказващи въздействие върху основни права (като правото на неприкосновеност на личния живот и правото на защита на личните данни), следва законодателството също така да изисква предприемането на ефективни мерки едновременно с рестриктивните мерки с цел гарантиране защитата на изложени на риск основни права. С други думи, хармонизирането на потенциално нарушаващите неприкосновеността на личния живот мерки, като например пълномощия за разследване, следва да бъде съгласувано от хармонизирането на адекватни процедурни гаранции и гаранции за защита на данните въз основа на най-добри практики.

33. Такъв подход може да допринесе за предотвратяването на прекалено големи отклонения на национално ниво и да гарантира по-високо и по-уеднаквено ниво на защита на личните данни в целия Европейски съюз.

34. Ако на този етап хармонизирането на минималните гаранции не е осъществено на едно минимално равнище, ЕНОЗД препоръчва предложеният регламент изрично да изисква държавите-членки да приемат национални мерки за прилагане, с цел да се осигурят нужните процедурни гаранции и гаранциите за защита на данните. Това е от още по-голямо значение, като се има предвид, че избраната форма на правния инструмент е регламент, който е пряко приложим и като общо правило не изисква непременно допълнителни мерки за прилагане в държавите-членки.

II.4. Проверки на място (член 10, параграф 2, буква в))

Съответни разпоредби

35. Предложението изисква предоставяните на националните регулаторни органи правомощия за разследване изрично да включват правомощието за провеждане на проверки на място (член 10, параграф 2, буква в)).

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

36. Липсва яснота по въпроса дали тези проверки ще бъдат ограничени до фирмено имущество (помещения, земи и превозни средства) на отделен участник на пазара или могат да бъдат извършвани също така в частно имущество (помещения, земи и превозни средства) на физически лица. Също толкова неясно е и дали проверките могат да се извършват също така без предварително предупреждение („внезапни проверки“).

37. Ако Комисията предвижда изискването държавите-членки да упълномощават регулаторните органи да извършват проверки на място на частно имущество на физически лица или да извършват внезапни проверки, това преди всичко следва да бъде ясно формулирано.

⁽¹⁾ Важно е да се отбележи, че предложеният регламент не предоставя подобни правомощия за разследване на ACER. Такива правомощия на ACER не са предвидени и в Регламент (ЕО) № 713/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Агенция за сътрудничество между регулаторите на енергия, ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 1.

38. На второ място, ЕНОЗД подчертава също така, че пропорционалността на проверките на място в частно имущество (като например в частни домове на физически лица) далеч не е самоподразбираща се и — ако се предвижда — следва да бъде изрично обоснована.
39. На трето място, в случая ще са необходими допълнителни гаранции, по-специално по отношение на условията, въз основа на които могат да бъдат извършвани такива проверки. Например освен всичко останало предложението следва да посочва, че проверка на място може да бъде извършвана в дома на физическо лице само ако съществуват основателни и конкретни подозрения за наличието на доказателства в този дом, които могат да докажат сериозно нарушение на членове 3 или 4 от регламента (т.е. разпоредбите относно забраната за търговия с вътрешна информация и за манипулиране на пазара). От съществено значение е предложението също така да изисква съдебно разпореждане във всички държави-членки ⁽¹⁾.
40. На четвърто място, с цел осигуряване на пропорционалност и предотвратяване на прекомерна намеса в личния живот, внезапните проверки в частни домове следва да подлежат на допълнителното условие, че в случай на предварително обявено посещение е възможно доказателствата да бъдат унищожени или подправени. Това следва ясно да се предвиди в предложениния регламент.

II.5. Правомощия за изискване на „съществуващи записи на телефонни разговори и обменяни данни“ (член 10, параграф 2, буква г))

Съответни разпоредби

41. В член 10, параграф 2, буква г) се изисква правомощията на националните регулаторни органи изрично да включват също така правомощието за „изискване на съществуващи записи на телефонни разговори и обменяни данни“.

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

42. ЕНОЗД признава стойността на записите на телефонни разговори и обменяни данни в случаите на търговия с вътрешна информация, особено с цел установяване на връзки между осведомителите и търговците. С оглед на гореизложеното обхватът на това правомощие не е достатъчно изяснен, нито пък са предвидени подходящите процедурни гаранции и гаранциите за защита на данните. По тази причина ЕНОЗД препоръчва предложението да бъде изяснено, както е представено по-долу. По-специално следва да бъдат разгледани следните въпроси:

- а) Какъв вид записи на телефонни разговори и обменяни данни могат да бъдат изисквани?

43. С цел постигане на правна сигурност в предложението следва да се изяснят най-напред всички видове записи, които органите могат да изискват при необходимост.

44. В предложението следва изрично да се ограничи обхватът на правомощията за разследване до: i) съдържанието на записи на телефонни разговори, електронна поща и друг вид

обменяни данни, които вече рутинно и законно се събират от търговците в хода на бизнес дейността като доказателства за извършени трансакции; както и до (б) данни за трафика (например кой, към кого и кога е извършил телефонното обаждане или е изпратил дадената информация), които вече са предоставени на разположение пряко от съответните участници на пазара (търговци).

45. В допълнение в предложението следва да се посочи, че записите трябва да бъдат събрани за законни цели и в съответствие с приложимите закони за защита на данните, включително предоставянето на достатъчна информация на субектите на данни по силата на членове 10 и 11 от Директива 95/46/ЕО.

- б) За какво се отнася понятието „съществуващ“?

46. ЕНОЗД приветства факта, че в предложението това правомощие се ограничава до „съществуващи“ записи и по този начин не се изисква правомощията на регулаторните органи изрично да задължават даден търговец или трета страна да осъществяват подслушване, контролиране и записване на телефонни разговори или обменяни данни за целите на разследването.

47. При все това, с цел да се избегнат всякакви съмнения, това намерение следва да се формулира по-ясно, най-малко в рамките на съображение. Следва да се предотврати всяка възможност за тълкуване на предложениния регламент като предоставяне на националните регулаторни органи на правна основа за осъществяване на подслушване, контролиране или записване на телефонни разговори или обменяни данни, тайно или явно, със или без съдебно разпореждане.

- б) Може ли също така да се изисква съдържанието на телефонните разговори и обменяните данни или е допустимо единствено изискването на данни за трафика?

48. Текстът на предложението си служи с израза „съществуващи записи на телефонни разговори или обменяни данни“. Не е достатъчно ясно дали могат да се изискват както съдържанието на съществуващите данни и телефонни разговори, така и данни за трафика (например кой, към кого и кога е извършил телефонното обаждане или е изпратил информацията).

49. Тези подробности следва да се уточнят в разпоредбите на предложениния регламент. Както е посочено в параграфи 43—45, следва ясно да се определи видът на подлежащите на изискване записи, като преди всичко при набавянето на тези записи трябва да се гарантира спазване на приложимото законодателство за защита на данните.

- в) Могат ли да се изискват записи от доставчици на интернет услуги и телекомуникационни компании?

50. В предложението следва недвусмислено да се посочва от кого националните регулаторни органи могат да изискват записи. В това отношение ЕНОЗД разбира, че член 10, параграф 2, буква г) няма за цел да позволи на

⁽¹⁾ Вж. например решение на Европейския съд по правата на човека по дело *Finke/Франция* (дело № 82/1991/334/407), 25 февруари 1993 г., параграфи 55—57.

националните органи да изискват данни от доставчици „на обществено достъпни електронни съобщителни услуги“⁽¹⁾ (например телефонни компании или доставчици на интернет услуги).

51. В действителност в предложението не се споменават такива доставчици, нито е използвано понятието „данни за трафика“. От съществено значение е, че в него не се споменава също така — косвено или изрично — фактът, че би могла да бъде поискана дерогация от изискванията на директивата относно правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации⁽²⁾, в която се установява общият принцип, че данните за трафика могат да бъдат допълнително обработвани единствено за целите на фактурирането и плащанията за взаимно свързване.

52. С цел избягване на всякакво съмнение ЕНОЗД препоръчва в текста на предложението регламент да бъде изрично споменат фактът, че в предложението не се осигурява правна основа за изискване на данни от доставчици на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, най-малко в рамките на съображение.

г) Могат ли да бъдат изисквани записи от друга трета страна?

53. В допълнение в предложението следва да се разясни дали националните регулаторни органи могат да изискват записи единствено от разследвания пазарен участник или имат право също така да изискват записи от трета страна (например от страна по транзакция с разследвания пазарен участник или от хотел, в който е отсядало физическо лице, заподозряно в търговия с вътрешна информация), които да предоставят свои собствени записи.

д) Могат ли да бъдат изисквани лични записи?

54. На последно място в предложението следва да се разясни дали органите могат също така да изискват лични записи от физически лица, например от служители или ръководители на разследвания пазарен участник (например текстови съобщения, изпратени от лични мобилни апарати, или история на отваряните интернет страници, съхранена на домашен компютър).

55. Пропорционалността на изискването на лични записи е спорна и — ако е предвидено — следва да бъде изрично обоснована.

56. Както и при проверките на място (вж. параграфи 35—40 по-горе), в предложението следва да се изисква разпореждане от съдебен орган, както и допълнителни специфични гаранции в случаите, когато органите изискват някакви лични записи.

⁽¹⁾ Вж. член 2, буква в) от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронни комуникации (рамкова директива), ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

⁽²⁾ Вж. член 6, параграф 1 от Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (директива относно правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации), ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

II.6. Докладване на подозрения за пазарна злоупотреба (член 11): ограничение за предназначението и съхранение на данни

Съответни разпоредби

57. По отношение на трансграничното сътрудничество на ACER е отредена важна роля за предупреждаване на националните регулаторни органи за потенциални пазарни злоупотреби и за улесняване на информационния обмен. С оглед подпомагане на сътрудничеството в член 11, параграф 2 също така изрично се изисква националните регулаторни органи да уведомяват ACER „по възможно най-конкретен начин“, когато разполагат с достатъчно основателни подозрения за нарушения на предложението регламент. С цел осигуряване на координиран подход в член 11, параграф 3 се изисква също така споделяне на информация между националните регулаторни органи, компетентните финансови институции, ACER, както и Европейския орган за ценни книжа и пазари (ESMA)⁽³⁾.

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

58. В съответствие с принципа на ограничение на предназначението⁽⁴⁾ в предложението следва изрично да се посочва, че всякакви обменяни лични данни въз основа на член 11 от предложението регламент (доклади за подозрения за пазарна злоупотреба) следва да се използват само за целите на разследване на докладваните подозрения за пазарна злоупотреба. При всички случаи информацията следва да не се използва по предназначения, които са несъвместими с тази цел.

59. Също така данните не следва да се съхраняват за продължителен период. Това е от още по-голямо значение в случаите, когато може да се докаже, че първоначалното подозрение е било неоснователно. В такива случаи е необходима изрична обосновка за по-нататъшно съхранение⁽⁵⁾.

60. В това отношение в предложението следва на първо място да се определи максимален период за съхранение, в който ACER и други получатели на информацията могат да запазват данните, вземайки под внимание целта за съхраняването на данните. Освен ако подозренията за пазарна злоупотреба не са довели до специално разследване, което все още продължава, всички лични данни, свързани с докладваните подозрения за пазарна злоупотреба, следва да бъдат изтрети от регистрите на всички получатели след изтичането на определения период. Освен ако не

⁽³⁾ ESMA е независим орган на ЕС, допринасящ за гарантирането на стабилността на финансовата система на Европейския съюз чрез осигуряване на интегритет, прозрачност, ефикасност и правилно функциониране на пазарите за ценни книжа, както и чрез увеличаване на защитата на инвеститорите.

⁽⁴⁾ Вж. член 6, параграф 1, буква б) от Директива 95/46/ЕО и член 4, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 45/2001.

⁽⁵⁾ Така например ЕНОЗД споменава в този контекст решението на Европейския съд по правата на човека, дело *S и Marper/Обединено кралство* (2008 г.) (4 декември 2008 г.) (заявление № 30562/04 и № 30566/04), съгласно което дългосрочното съхранение на данните на лица, които не са осъдени за криминално престъпление, представлява нарушение на тяхното право на неприкосновеност на личния живот, гарантирано от член 8 от Европейската конвенция за правата на човека.

съществуват

ясни основания за по-дълъг период на съхранение, ЕНОЗД счита, че изтриването следва да се извърши най-късно две години след датата на докладване на подозрението ⁽¹⁾.

61. В случай че подозренията се окажат неоснователни и/или разследването бъде приключено без предприемането на по-нататъшни действия, предложението следва да задължава докладващия регулаторен орган, ACER и всяка трета страна, разполагаща с достъп до информация относно подозрения за пазарна злоупотреба, незабавно да информират посочените страни, така че те да имат възможност да актуализират надлежно собствените си регистри (и/или да изтрият информацията относно докладваните подозрения от своите регистри веднага или след изтичане на пропорционален период на съхранение, според случая) ⁽²⁾.

62. С помощта на тези разпоредби следва да се гарантира, че в случаите, когато подозренията не са потвърдени (или дори са допълнително разследвани) или когато е установено, че подозренията са неоснователни, невинни физически лица няма да фигурират в „черен списък“ или като „заподозрени“ за необосновано дълъг период (вж. член 6, буква д) от Директива 95/46/ЕО и съответния член 4, буква д) от Регламент (ЕО) № 45/2001).

II.7. Трансфер на данни към трети държави (член 14)

Съответни разпоредби

63. В членове 7, 8 и 11 на предложението регламент се предвижда обмен на данни и на информация между ACER, ESMA и органите на държавите-членки. В член 14 („Взаимоотношения с трети държави“) се посочва, че ACER „може да сключва административни споразумения с международни организации и с администрациите на трети държави“. Това може да доведе до трансфер на лични данни от ACER, а евентуално и от ESMA, и/или от органите на държавите-членки към международни организации и органи на трети държави.

Коментари и препоръки на ЕНОЗД

64. ЕНОЗД препоръчва в член 14 от предложението да се поясни, че трансфери на лични данни могат да се осъществяват единствено в съответствие с член 9 от Регламент (ЕО) № 45/2001 и с членове 25 и 26 от Директива 95/46/ЕО. По-специално международни трансфери следва да се осъществяват единствено ако въпросната трета държава осигури достатъчно ниво на защита, или към юридически или физически лица в трета държава, която не позволява достатъчна защита, ако контролният орган предоставя достатъчни гаранции по отношение на защитата на неприкосновеността на личния живот и основните права и свободи на физическите лица, както и по отношение на упражняването на съответните права.

⁽¹⁾ За случаите, в които подозренията се оказват достатъчно основателни и водят до успешно разследване, в предложението следва да се определи конкретен — не прекалено продължителен — период за съхранение след приключване на разследването.

⁽²⁾ Тази информация следва да бъде предоставена и на въпросния субект на данни.

65. ЕНОЗД подчертава, че по принцип не следва да се използват дерогации (като например посочените в член 9, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 45/2001 и в член 26, параграф 1 от директивата) за обосноваване на масови, систематични и/или структурни трансфери на данни към трети държави.

II.8. Предварителна проверка на координационните дейности на ACER по отношение на разследвания

66. Някои от данните относно подозрения за нарушения, споделяни между ACER, ESMA и различни органи в държавите-членки, биха могли да съдържат лични данни, например самоличността на заподозрените извършители или на други замесени физически лица (например свидетели, лица, подаващи сигнали за злоупотреби, служители или други физически лица, действащи от името на предприятия, участващи в търговски дейности).

67. Според член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 45/2001 „операции по обработка, които поради своето естество, обхват или цели има вероятност да представляват специфични опасности за правата и свободите на субектите на данни, се подлагат на предварителна проверка от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните“. В член 27, параграф 2 изрично се потвърждава, че „обработката“ на данни, свързани с „предполагаеми престъпления“ и с „престъпления“, представлява такава опасност и изисква предварителна проверка. Като се отчете предвидената за ACER координационна роля по отношение на разследванията, е логично да се предположи, че агенцията ще обработва данни, свързани с „предполагаеми престъпления“ и с „престъпления“, и в този смисъл осъществяваните от нея дейности ще подлежат на предварителна проверка ⁽³⁾.

68. В рамките на процедурата за предварителна проверка ЕНОЗД може да предостави на ACER допълнителни насоки и специфични препоръки относно съблюдаването на правилата за защита на данните. Предварителната проверка на дейностите на ACER може да създаде също така добавена стойност, отчитайки факта, че Регламент (ЕО) № 713/2009 на Европейския парламент и на Съвета, с който е създадена ACER, не разглежда защитата на личните данни и не е подложен на законодателно становище от ЕНОЗД.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

69. Предложението следва да изясни дали някакви лични данни могат да бъдат обработвани в контекста на наблюдението и отчитането на пазарните процеси и какви гаранции ще бъдат прилагани. Ако напротив, не се очаква обработка на лични данни (или такава обработка ще се извършва по изключение и само в редки случаи, в които търговецът на енергия на едро е физическо, а не юридическо лице), това следва да бъде ясно посочено в предложението, най-малко в рамките на съображение.

⁽³⁾ Следва да се отбележи, че извършената от национални органи обработка на данни може също така да подлежи на предварителна проверка от национални или регионални органи за защита на данните по силата на национални закони за защита на данните, приети в съответствие с член 20 от Директива 95/46/ЕО.

70. Разпоредбите относно защитата на данните, сигурността на данните и отчетността следва да бъдат изяснени и допълнително подсилени особено ако обработката на лични данни ще изпълнява една по-структурна роля. Комисията следва да гарантира наличието на подходящ контрол с оглед осигуряване на спазването на правилата за защита на данните и предоставянето на доказателства за това („отчетност“).
71. В предложението следва да се изясни дали проверките на място ще бъдат ограничени до фирменото имущество (помещения или превозни средства) на отделните участници на пазара или могат да бъдат извършвани също така в частно имущество (помещения и превозни средства) на физически лица. В последния случай необходимостта и пропорционалността на това правомощие следва да бъдат ясно обосновани и да се изискват съдебно разпореждане и допълнителни гаранции. Това следва да бъде ясно предвидено в предложението регламент.
72. Следва да се изясни обхватът на правомощията за изискване на „съществуващи записи на телефонните разговори и обменяни данни“. В предложението следва да се уточни недвусмислено какви записи могат да се изискват и от кого. Фактът, че не могат да се изискват никакви данни от доставчици на обществено достъпни електронни съобщителни услуги, следва да бъде изрично посочен в текста на предложението регламент, най-малко в рамките на съображение. В предложението следва също да се изясни дали органите могат също така да изискват лични записи от физически лица, като например служители или ръководители на разследвания пазарен участник (например текстови съобщения, изпратени от лични мобилни апарати, или история на отваряните интернет страници, съхранена на домашен компютър). В такива случаи необходимостта и пропорционалността на това правомощие следва да бъдат ясно обосновани, като в предложението следва да се изисква също така разпореждане от съдебен орган.
73. По отношение на докладването на подозрения за пазарна злоупотреба в предложението следва изрично да се

предвижда всички лични данни, съдържащи се в тези доклади, да се използват единствено за целите на разследването на докладваните подозрения за пазарна злоупотреба. Освен ако подозренията за пазарна злоупотреба не са довели до специално разследване, което все още продължава (или подозренията са се оказали достатъчно основателни и са довели да успешно разследване), всички лични данни, свързани с докладваните подозрения за пазарна злоупотреба, следва да бъдат изтрити от регистрите на всички получатели след изтичането на определения период (освен ако не съществуват основания за друго, най-късно две години след датата на доклада). В допълнение към това, страните по даден обмен на информация следва също така да си разменят актуална информация, в случай че дадено подозрение се окаже неоснователно и/или дадено разследване приключи без предприемането на понататъшни действия.

74. По отношение на трансфера на лични данни към трети държави в предложението следва да се поясни, че по принцип трансфери могат да се извършват единствено към юридически или физически лица в трета държава, която не позволява достатъчна защита, ако контролният орган предоставя достатъчни гаранции по отношение на защитата на неприкосновеността на личния живот и основните права и свободи на физическите лица и по отношение на упражняването на съответните права.
75. С цел осъществяване на предварителна проверка ACER следва да предостави на ЕНОЗД информация за своите дейности по обработка на лични данни във връзка с координацията на разследванията по силата на член 11 от предложението регламент.

Съставено в Брюксел на 21 юни 2011 година.

Giovanni BUTTARELLI

Асистент към Европейския надзорен орган
по защита на данните

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление(Дело COMP/M.6349 — *Motherson/Cross Industries/Peguform/Wethje*)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/C 279/04)

На 16 септември 2011 година Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление и да я обяви за съвместима с общия пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета. Пълният текст на решението е достъпен единствено на Английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) под номер на документа 32011M6349. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление(Дело COMP/M.6218 — *Ineos/Tessenderlo Group S-PVC Assets*)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/C 279/05)

На 26 юли 2011 година Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление и да я обяви за съвместима с общия пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета. Пълният текст на решението е достъпен единствено на Английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) под номер на документа 32011M6218. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

22 септември 2011 година

(2011/С 279/06)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс
USD щатски долар	1,3448	AUD австралийски долар	1,3691
JPY японска йена	102,59	CAD канадски долар	1,3894
DKK датска крона	7,4458	HKD хонконгски долар	10,4904
GBP лира стерлинг	0,87325	NZD новозеландски долар	1,7185
SEK шведска крона	9,2762	SGD сингапурски долар	1,7547
CHF швейцарски франк	1,2275	KRW южнокорейски вон	1 605,66
ISK исландска крона		ZAR южноафрикански ранд	11,0754
NOK норвежка крона	7,8270	CNY китайски юан рен-мин-би	8,6040
BGN български лев	1,9558	HRK хърватска куна	7,4845
CZK чешка крона	24,878	IDR индонезийска рупия	12 246,50
HUF унгарски форинт	293,06	MYR малайзийски рингит	4,2744
LTL литовски лит	3,4528	PHP филипинско песо	58,919
LVL латвийски лат	0,7093	RUB руска рубла	43,2059
PLN полска злота	4,4863	THB тайландски бат	41,379
RON румънска лея	4,3055	BRL бразилски реал	2,4887
TRY турска лира	2,4636	MXN мексиканско песо	18,6738
		INR индийска рупия	66,6720

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

V

(Становища)

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

МЕДИЯ 2007 — РАЗВИТИЕ, РАЗПРОСТРАНЕНИЕ, ПОПУЛЯРИЗИРАНЕ И ОБУЧЕНИЕ

Покана за представяне на предложения — ЕАСЕА/21/11

Подкрепа за развитието на продуцентски проекти — Игрално, документално и анимационно кино
— Единични проекти, Пакетно финансиране и Пакетно финансиране 2 етап

(2011/C 279/07)

1. Цели и описание

Настоящата покана за представяне на предложения се основава на Решение № 1718/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. за прилагане на програма за подпомагане на европейския аудио-визуален сектор (МЕДИЯ 2007).

Една от целите на програмата е да подпомага чрез оказване на финансова подкрепа разработването на продукции, предназначени за европейския и международния пазар, представяни от независими продуцентски компании в следните категории: драма, документално и анимационно кино.

2. Допустими кандидати

Поканата е насочена към европейски компании, чиято дейност допринася за постигането на гореспоменатите цели, и по-специално към независими продуцентски компании.

Кандидатите трябва да са регистрирани в една от следните държави:

- 27-те държави от Европейския съюз,
- страните от ЕИП, Швейцария и Хърватия.

3. Допустими дейности

Дейностите по развитието на следните аудио-визуални творби (единични проекти или серии) са допустими:

- проекти в областта на драмата, предназначени за търговска експлоатация, с продължителност не по-малко от 50 минути,
- документални филми, предназначени за търговска експлоатация, с продължителност не по-малко от 25 минути (продължителност на епизод, когато става въпрос за серии),
- проекти за анимационни филми, предназначени за търговска експлоатация, с продължителност не по-малко от 24 минути.

Развитието и продуцентските дейности за следните категории творби са недопустими:

- записи на живо, телевизионни игри, програми от типа „токшоу“ и „реалити шоу“ или образователни, учебни програми и програми, които дават инструкции в различни области („how-to“ programmes),
- документални филми, популяризиращи туризма, филми, разказващи за снимането на други филми („making-of“), репортажи, документални филми за животни, новинарски програми и телевизионни предавания, тип „реалити шоу“, в които се обсъждат лични проблеми на участниците („docu-soaps“),
- проекти, популяризиращи пряко или косвено послания, които противоречат на политиките на Европейския съюз. Например проекти, които могат да бъдат в разрез с интересите на общественото здраве (алкохол, тютюн, наркотици), със зачитането на човешките права, безопасността на хората, свободата на словото и т.н.,
- проекти, пропагандиращи насилие и/или расизъм и/или са с порнографско съдържание,
- творби с рекламен характер,
- институционални продукции, които рекламират определена организация и нейната дейност.

Поканата за представяне на предложения 21/11 има два крайни срока. За да спази 1-вия краен срок, кандидатурата трябва да бъде изпратена в Агенцията между датата на публикуването на поканата за представяне на предложение и 25 ноември 2011 г. За да спази 2-рия краен срок, кандидатурата трябва да бъде изпратена между 26 ноември 2011 г. и 13 април 2012 г., датата на приключване на поканата за представяне на предложения.

Максималната продължителност на проекта е до 30 юни 2014 г. за молби за финансиране, подадени в рамките на първия краен срок, и до 30 ноември 2014 г. — за кандидатурите, представени в рамките на 2-рия краен срок, или до датата на започване на продукцията, в зависимост от това коя от тези дати е по-ранна.

4. Критерии за възлагане

Общият брой точки за оценка на всеки проект е 100, разпределени за отделните критерии както следва:

За единичен проект

- Критерии, отнасящи се към кандидатстващата компания (40 точки):
 - качество на стратегията за развитие (10),
 - съгласуваност на бюджета за развитието (10),
 - качество на стратегията за финансиране (10),
 - качество на стратегията за разпространение (10).
- Критерии за оценка на представения проект (60 точки):
 - качество на проекта (40),
 - потенциал за продуциране и приложимост на проекта (10),
 - потенциал за европейско и международно разпространение (10).

За Пакетно финансиране и Пакетно финансиране 2-ри етап

- Критерии, отнасящи се към кандидатстващата компания (60 точки):
 - капацитет на компанията за развитие и продуциране на европейско ниво (15 точки за Пакетно финансиране — 30 точки за Пакетно финансиране 2-ри етап),
 - качество на стратегията за развитие и съгласуваност на бюджета за развитие (15 точки за Пакетно финансиране — 10 точки за Пакетно финансиране 2-ри етап),

- качество на стратегията за финансиране (15 точки за Пакетно финансиране — 10 точки за Пакетно финансиране 2-ри етап),
- качество на стратегията за разпространение (15 точки за Пакетно финансиране — 10 точки за Пакетно финансиране 2-ри етап).
- Критерии за оценка на представените проекти (40 точки):
 - качество на проектите (10),
 - потенциал на творческия екип (10),
 - потенциал за продуциране и приложимост на проекта (10),
 - потенциал за европейско и международно разпространение (10).

5. Бюджет

Общият наличен бюджет възлиза на 17 млн. EUR. Финансовата помощ, която се предоставя, е субсидия.

Максималната финансова помощ, която може да се предостави за единичен проект, е между 10 000 EUR и 60 000 EUR, освен за пълнометражни анимационни филми за прожекция в киносалони, за които максималната сума е 80 000 EUR. Финансовата помощ в никакъв случай не може да надвишава 50 % от допустимите разходи, представени от продуцента (60 % за проекти, представляващи интерес за популяризиране на европейското културно многообразие).

Максималната финансова помощ, която може да бъде предоставена за Пакетно финансиране и Пакетно финансиране 2-ри етап, е между 70 000 EUR и 190 000 EUR. Финансовата помощ в никакъв случай не може да надвишава 50 % от допустимите разходи, представени от продуцента.

Агенцията си запазва правото да не разпредели всички налични средства.

6. Краен срок за представяне на кандидатури

Кандидатурите трябва да бъдат изпратени в Изпълнителната агенция (EACEA) чрез използването на он-лайн формуляри за кандидатстване, както и изпратени в хартиен вариант не по-късно от **25 ноември 2011 г. и 13 април 2012 г.** (вж. точка 3) на следния адрес:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA) — MEDIA
Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Приемат се единствено заявления, подадени чрез официалния формуляр за кандидатстване, надлежно подписан от лицето, упълномощено да поема правни задължения от името на кандидатстващата организация.

Кандидатури, изпратени по факс или електронна поща, ще бъдат отхвърлени.

7. Допълнителна информация

Пълният текст на указанията, както и формулярите за кандидатстване, могат да се намерят на следния интернет адрес: <http://www.ec.europa.eu/media>

Кандидатурите трябва да отговарят на всички условия, описани в указанията, и трябва да се използват предоставените формуляри за кандидатстване.

МЕДИЯ 2007 — РАЗВИТИЕ, РАЗПРОСТРАНЕНИЕ, ПОПУЛЯРИЗИРАНЕ И ОБУЧЕНИЕ**Покана за представяне на предложения — ЕАСЕА/22/11****Подкрепа за развитието на онлайн и офлайн интерактивни творби**

(2011/С 279/08)

1. Цели и описание

Настоящата покана за представяне на предложения се основава на Решение № 1718/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. за прилагане на програма за подпомагане на европейския аудио-визуален сектор (МЕДИЯ 2007).

Една от целите на програмата е да подпомага чрез оказване на финансова подкрепа разработването на продукции, предназначени за европейския и международния пазар, представяни от независими продуцентски компании в следните категории: драма, документално и анимационно кино.

2. Допустими кандидати

Поканата е насочена към европейските компании, чиято дейност допринася за постигането на гореспоменатите цели, и по-специално към независимите продуцентски компании.

Кандидатите трябва да са регистрирани в една от следните държави:

- 27-те държави от Европейския съюз,
- страните от ЕИП, Швейцария и Хърватия.

3. Допустими дейности

Допустими са дейностите по развитието на следните интерактивни творби:

Разработка на концепция (до етап на първото годно за експлоатация приложение) за цифрово интерактивно съдържание като допълнение към аудиовизуален проект (драма, творчески документален филм или анимационен филм), специално разработена за поне една от следните платформи:

- интернет,
- персонален компютър,
- конзола,
- джобен компютър,
- интерактивна телевизия.

Цифровото съдържание трябва да демонстрира:

- значителна степен на интерактивност с разказвателен елемент,
- оригиналност, творчество и иновативност спрямо съществуващи творби,
- потенциал за търговска експлоатация в европейски мащаб.

Само следните видове аудиовизуални проекти, предназначени за търговско разпространение могат да се допълват от представената интерактивна творба:

- драма с продължителност от най-малко 50 минути (пълното времетраене на сериала в случай на сериен филм),

- творчески документален филм с продължителност от най-малко 25 минути (времетраенето на един епизод в случай на сериен филм),
- анимационен филм с продължителност от най-малко 24 минути (пълното времетраене на сериала, ако става въпрос за сериен филм).

Следните дейности са недопустими:

Развитието и продуцентските дейности за следните категории творби са недопустими:

- творби за справка (енциклопедии, атласи, каталози, бази данни ...),
- творби, които дават инструкции в различни области (обучителни програми, учебници ...),
- инструменти и софтуерни услуги,
- информационни или чисто трансакционни услуги,
- информационни програми и списания,
- проекти за насърчаване на туризма,
- мултимедийни проекти на изкуството,
- интернет сайтове, които са специално предназначени към социални платформи, социални мрежи, интернет форуми, блогове или подобни дейности,
- проекти, популяризиращи пряко или косвено послания, които противоречат на политиките на Европейския съюз. Например забранени са проекти, които могат да бъдат в разрез с интересите на общественото здраве (алкохол, тютюн, наркотици), със зачитането на човешките права, сигурността на хората, свободата на словото и т.н.,
- проекти, пропагандиращи насилие и/или расизъм и/или са с порнографско съдържание,
- творби с рекламен характер (по-специално със съдържание за определена марка),
- институционални продукции, които рекламират определена организация и нейната дейност,

Поканата за представяне на предложения 22/11 има два крайни срока. За да спази 1-вия краен срок, кандидатурата за подкрепа трябва да бъде изпратена в Агенцията между датата на публикуването на поканата за представяне на предложения и 25 ноември 2011 г. За да спази 2-рия краен срок, кандидатурата за подкрепа трябва да бъде изпратена между 26 ноември 2011 г. и 13 април 2012 г., датата на приключване на поканата за представяне на предложения

Максималната продължителност на проекта е до 30 юни 2014 г. за молби за финансиране, подадени в рамките на първия краен срок, и до 30 ноември 2014 г. — за кандидатурите, представени в рамките на 2-рия краен срок, или до датата на започване на продукцията, в зависимост от това коя от тези дати е по-ранна.

4. Критерии за възлагане

Общият брой точки за оценка на всеки проект е 100, разпределени за отделните критерии както следва:

- Критерии, отнасящи се към кандидатстващата компания (40 точки);
 - качество на стратегията за развитие (10),

- съгласуваност на бюджета за развитието (10),
- качество на стратегията за финансиране (10),
- качество на стратегията за разпространение (10).
- Критерии за оценка на представения проект (60 точки),
 - качество на проекта (20),
 - иновативност, уместност на използваните в творбата техники и качество на интерактивните характеристики (20),
 - потенциал за експлоатация в европейски мащаб и ниво на уместност за целевата публика (20).

5. Бюджет

Общият наличен бюджет възлиза на 2,5 млн. EUR. Финансовата помощ, която се предоставя, е субсидия.

Максималната финансова помощ, която може да се предостави, е между 10 000 EUR и 150 000 EUR.

Финансовата помощ в никакъв случай не може да надвишава 50 % от допустимите разходи, представени от продуцента (60 % — за проекти, представляващи интерес за популяризиране на европейското културно многообразие).

Агенцията си запазва правото да не разпредели всички налични средства.

6. Краен срок за представяне на кандидатури

Кандидатурите трябва да бъдат изпратени в Изпълнителната агенция (EACEA) чрез използването на он-лайн формуляри за кандидатстване, както и изпратени в хартиен вариант не по-късно от **25 ноември 2011 г. и 13 април 2012 г.** (вж. точка 3) на следния адрес:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA) — MEDIA
Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Приемат се единствено заявления, подадени чрез официалния формуляр за кандидатстване, надлежно подписан от лицето, упълномощено да поема правни задължения от името на кандидатстващата организация.

Кандидатури, изпратени по факс или електронна поща, ще бъдат отхвърлени.

7. Допълнителна информация

Пълният текст на указанията, както и формулярите за кандидатстване, могат да се намерят на следния интернет адрес:

<http://ec.europa.eu/media>

Кандидатурите трябва да отговарят на всички условия, описани в указанията, и трябва да използват предоставените формуляри за кандидатстване.

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА
НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Предварително уведомление за концентрация
(Дело COMP/M.6348 — Arla Foods/Allgäuland)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/C 279/09)

1. На 15 септември 2011 година Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾, чрез която предприятие Hansa-Milch AG („Hansa“, Германия), принадлежащо на Arla Foods Amba („Arla“, Дания), придобива по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията контрол над целите предприятия Allgäuland-Käseereien GmbH и AL Dienstleistungs-GmbH (наричани заедно „Allgäuland“, Германия) посредством покупка на дялове/акции.

2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:

- Предприятието „Arla“ е млекопреработвателна кооперация — собственост на млекопроизводители. Дружеството развива дейност в областта на производството и продажбата на широка гама млечни продукти. В Германия предприятието „Arla“ упражнява своята дейност главно чрез своето дъщерно предприятие „Hansa“,
- Предприятието „Allgäuland“ е млекопреработвателна кооперация, която произвежда различни видове качествени сирена, както и други млечни продукти, главно в Германия.

3. След предварително проучване Комисията констатира, че операцията, за която е уведомена, би могла да попадне в обхвата на Регламента на ЕО за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка.

4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната операция.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Забележки могат да се изпращат до Комисията по факс (+32 22964301), по електронна поща на адрес: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu или по пощата с позоваване на COMP/M.6348 — Arla Foods/Allgäuland на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент на ЕО за сливанията“).

Предварително уведомление за концентрация**(Дело COMP/M.6392 — Gores/Mexx)****Дело кандидат за опростена процедура****(текст от значение за ЕИП)****(2011/C 279/10)**

1. На 15 септември 2011 година Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾, чрез която Gores Group LLC („Gores“, САЩ) придобива по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията самостоятелен контрол над Mexx European Holding BV („Mexx“, Нидерландия) посредством покупка на акции/дялове.

2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:

- за предприятие Gores: частен дялов инвеститор в технологии, телекомуникации, търговски услуги, промишления и текстилният сектор главно в Съединените щати и Западна Европа,
- за предприятие Mexx: продажба на дребно на облекло, обувки и аксесоари и търговия на едро с облекло и обувки в Европа и Северна Америка.

3. След предварително проучване Комисията констатира, че операцията, за която е уведомена, би могла да попадне в обхвата на Регламента на ЕО за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка. В съответствие с известието на Комисията относно опростената процедура за разглеждане на определени концентрации по Регламента на ЕО за сливанията ⁽²⁾, следва да се отбележи, че това дело би могло да бъде разгледано по процедурата, посочена в известието.

4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната операция.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Забележки могат да се изпращат до Комисията по факс (+32 22964301), по електронна поща на адрес: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu или по пощата с позоваване на COMP/M.6392 — Gores/Mexx, на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент на ЕО за сливанията“).

⁽²⁾ ОВ C 56, 5.3.2005 г., стр. 32 („Известие за опростена процедура“).

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG